

Scinteia

Organ al Comitetului Central al P.M.R.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VA!

ANUL XXIV Nr. 3340   Miercuri 20 Iulie 1955   4 PAGINI — 20 BANI

În interiorul ziarului:

Conferința de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri: Declarația președintelui S.U.A. D. Eisenhower, Declarația primului ministru al Franței E. Faure, Declarația primului ministru al Marii Britanii A. Eden, Declarația președintelui Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. N. A. Bulganin (pag. 2, 3).

Cea de-a doua ședință a conferinței de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri (pag. 4-a).
Recepție în cinstea delegației guvernamentale sovietice dată de președintele Eisenhower (pag. 4-a).
Interviul acordat de E. Faure directorilor ziarelor pariziene (pag. 4-a).
Impresiile membrilor delegației agricole americane despre realizațiile agriculturii sovietice (pag. 4-a).

Declarația comună a guvernului sovietic și guvernului R.D. Vietnam (pag. 4-a).
Cuvîntarea rostită de președintele Ho Și Min la plecarea din Moscova (pag. 4-a).
Puternica grevă a muncitorilor agricoli și dijmașilor italieni (pag. 4-a).
Proiectul de lege constituțională cu privire la neutralitatea Austriei (pag. 4-a).

Pentru o mai strînsă legătură a științei cu cerințele economiei naționale

Dezvoltarea științei și a tehnicii celei mai avansate este o cerință esențială a construcției socialiste, un factor hotărîtor al realizării unui avînt furios al forțelor de producție.
În timp ce în anii stăpînirii burgheziei eforturile creatoare ale unor oameni de știință patrioți se risseau din pricina nepăsării și disprețului clasei exploatare, azi savanții sînt înconjurăți de înalță și caldă prețuire a partidului și guvernului, care le creează condiții de activitate de neconștient în trecut. Realizările științifice sînt urmărite cu viu interes de oamenii muncii, iar multe dintre ele au fost introduse în practica construcției socialiste, devenind un bun al maselor.

La baza dezvoltării științei stă îndrumarea justă, clarvăzătoare, de către partid, stă faptul că oamenii de știință din țara noastră se călăuzesc în tot mai mare măsură după singura concepție științifică despre lume — concepția marxist-leninistă.
Marea forță creatoare a activității științifice desfășurate în ultimii ani izvorăște din aceea că este pusă în slujba intereselor vitale ale oamenilor muncii, în slujba întăririi patriei, a apărării păcii. Marxism-leninismul ne învață că numai legătura indisolubilă cu viața, cu cerințele practice fertilizează știința, îi dă aripi, îi lărgeste zborul. Dezvoltările recente ale științei generale și a Academiei R.P.R. au arătat odată mai mult că principalele succese în ceea ce privește cercetările științifice au fost obținute în acele domenii în care s-a înțeles că legătura dintre știință și producție constituie un izvor creator, alături de dezvoltarea forțelor de producție, cît și pentru dezvoltarea științei însăși.

„Numai legătura indisolubilă dintre știință și practică — a subliniat în comunicarea sa acad. Traian Săvulescu, președintele Academiei R.P.R. — poate să asigure succesul înaintării științei noastre pe calea socialismului.”
Numeroase sînt exemplele care ilustrează progresele înregistrate ca urmare a unei mai strîns legături între știință și practică. Aplicarea în practică a metodei de utilizare a gazelor de furnal în prăjitorile de minereu de la Combinatul „Gh. Gheorghiu-Dej” Hunedoara — metodă elaborată de Institutul de energetică al Academiei R.P.R. — a dus la economisirea a zeci de mii de tone cărbune pe an și la mărirea de 2-3 ori a capacității de producție a prăjitorilor. Introducerea în producție de către numeroase schele petrolifere a rezultatei studiului cu privire la recuperarea secundară a tîțeiului din zăcămintă a făcut ca anul trecut să se obțină un plus de producție de circa 10%. Cercetările întreprinse de Institutul de mecanică aplicată al Academiei R.P.R. au contribuit la îmbunătățirea proiectelor inițiale ale barajelor unor centrale electrice. Rezultate pozitive au fost obținute și în activitatea de cercetare științifică în domeniul energeticii, chimiei, construcțiilor, agriculturii și în alte ramuri ale economiei naționale.

Trecerea la cel de-al doilea plan cincinal, înfăptuirea sarcinilor trasate de partid și guvern în domeniul asigurării dezvoltării cu precădere a industriei grele, al dezvoltării agriculturii și a industriei producătoare de bunuri de larg consum impun însă ridicarea la un nivel mai înalt a întregii munci de cercetare științifică, lichidarea rămănelor în urmă a activității de cercetare științifică în unele ramuri, combaterea hotărîții a tendințelor de desconsiderare a cerințelor practice ce se mai manifestă în unele instituții.
Faptul că Institutul de cercetări pentru mecanizarea și electrificarea agriculturii nu acordă suficientă atenție creării de noi mașini agricole și îmbunătățirii celor existente și a introdus în tematica sa o serie de lucrări cu totul lipsite de importanță practică, că de asemenea, Institutul de cercetări zootehnice și îndreptat eforturile spre unele probleme ale dezvoltării septuvelului de mică importanță — a micșorat contribuția lor la dezvoltarea producției agricole vegetale și animale și a limitat îngrusiv orientarea științifică al activității acestor instituții.

Interesele construirii socialismului cer ca în centrul activității institutelor de cercetări științifice să fie rezolvarea principalelor probleme ale economiei naționale. O importanță hotărîtoare au în această privință cercetările privind asigurarea progresului tehnic continuu în industrie — perfecționarea construcției mașinilor și crearea de noi tipuri de mașini și utilaje mai moderne. Îmbunătățirea necercetată a tehnologiei producției, mecanizarea complexă și automatizarea proceselor de producție, etc. — descoperirea de noi zăcăminte de materii prime, elaborarea problemelor principale ale electro-

energeticii și a celor legate de o bună folosire a resurselor hidro și termice energetice etc. Este necesar să se acorde toată atenția problemelor științifice privind dezvoltarea producției de îngrășăminte minerale, a producției de cauciuc sintetic, de mase plastice și a altor materiale sintetice.

În fața oamenilor de știință din domeniul agriculturii stă sarcina de a intensifica cercetările legate de creșterea producției la hectar, luînd seama de condițiile locale din fiecare regiune, obținerea de noi soiuri de cereale, plante, combaterea buruienilor, bolilor și dăunătorilor plantelor, cercetările privitoare la relacerea fertilității solurilor degradate, punerea în folosință a solurilor nisipoase și sărurate, îmbunătățirea și creșterea de noi rase de animale, mai productive, dezvoltarea bazei furajere, precum și la alte probleme importante. Se impune, de asemenea, lărgirea cercetărilor științifice în domeniul mecanizării și electrificării agriculturii, în viticultură, pomicultură și legumicultură.

O sarcină deosebit de importantă a oamenilor de știință este aceea de a studia și de a sintetiza și generaliza din punct de vedere științific experiența înaintată a fruntașilor din industrie și agricultură, a inovatorilor producției. Colaborarea creatoare a oamenilor de știință cu fruntașii în producție și inovatorii asigură găsirea unor noi rezerve de ridicare a productivității muncii și de reducere a prețului de cost.

Legătura strînsă a activității științifice de necesitățile dezvoltării economiei naționale trebuie să fie în centrul preocupărilor oamenilor de știință. Combătînd cu hotărîre tendințele de practicisim și însușindu-și creator noile cuceriri ale științei universale și, în primul rînd, ale celei sovietice, oamenii de știință au datorat să contribuie la rezolvarea problemelor teoretice, realizînd cercetări cu caracter de creație originală, deschizătoare de drumuri noi, să generalizeze științific datele practicii producției, să dezvolte și acele cercetări care, deși nu par să aibă o aplicație practică imediată, au totuși o mare însemnătate pentru progresul diferitelor ramuri ale științei.

Oamenii de știință trebuie să-și concentreze eforturile nu spre acele probleme mai mult sau mai puțin rezolvate, ci pe cele care au succes în laboratoarele întreprinderilor și spre cercetările științifice legate de sarcini corespunzătoare nivelului și capacității institutelor Academiei R.P.R.

Recenta sesiune generală a Academiei R.P.R. a scos în evidență necesitatea unei mai bune organizări în ceea ce privește planificarea și controlul muncii științifice. Academia R.P.R. are datorită să-și exercite mai activ rolul de coordonator și îndrumător al întregii activități științifice din țara noastră.

Dezvoltarea legăturii între activitatea științifică și cerințele construcției socialismului impune întărirea colaborării dintre ministere și institutele de cercetări științifice. Această colaborare nu trebuie însă să se limiteze la alcătuirea tematicii de cercetare. Este o sarcină de răspundere a ministerelor de a asigura — în colaborare cu oamenii de știință — introducerea nelitrată în producție a realizărilor științifice.

Partidul cere organizațiilor sale din institutele științifice să atragă pe oamenii de știință la rezolvarea problemelor principale, actuale și de perspectivă, ale dezvoltării economiei naționale, să militeze pentru întărirea colaborării dintre oamenii de știință, muncitorii și cadrele tehnice din producție. Organizațiile de partid au datorită să acorde cea mai mare atenție studiilor aprofundate de către lucrătorii din institutele științifice a marxism-leninismului, singura concepție care poate da o orientare teoretică justă în toate domeniile științei, ca și în problemele stabilirii unei legături strînsă între știință și cerințele vieții. Totodată, organizațiile de partid au datorită să combată cu toată energia răsămălele și influențele concepțiilor idealiste, antiștiințifice, ale teoriei să se preocupe permanent de educarea oamenilor de știință în spiritul luptei de opinii, al criticii și autocriticii curajoase în muncă de cercetare științifică.

Întregul nostru popor, mîndru de activitatea creatoare, insuficientă de fierbinte patriotisim, a oamenilor de știință, așteaptă din partea acestora noi înfăptuiri. Înaltul exemplu al științei sovietice, model de principialitate marxist-leninistă, realizările teoretice și practice de însemnătate mondială ale savanților sovietici arată în modul cel mai grăitor oamenilor noștri de știință că calea sigură, pe care poate înfînta știința — a cărea legăturii strînsă cu viața, cu practica, a cărea slujiri devotate a intereselor poporului, a construirii unei vieți fericite.

Un nou succes al industriei noastre socialiste

Primele autobuse românești

Intr-una din halele uzinelor „Mao Tze-dun” din Capitală se află un sir de autobuse noi. Forma lor aerodinamică, caroseria fără nituri, proaspăt vopsită și nichelașele care strălucesc în soare stîrnesc admirația.
Aceste autobuse sînt produse de curînd la uzinele „Mao Tze-dun”. Autobusul românesc a fost conceput de un colectiv de specialiști în construcția de mașini, condus de inginerul Sergiu Cuneșu. Concepția autobusului a fost definitivată în urma studiilor făcute asupra autobuselor sovietice „Zis”. Proiectanții au găsit soluția cea mai bună pentru a-și da un aspect elegant autobusului. Schemele metalice și caroseria sînt asamblate cu ajutorul sudurii.
Autobusul poate transporta 80 de pasageri dintre care 28 sînt pe banchete. El este echipat cu 6 cauciucuri și dotat cu un motor „Zis” de 90 C.P. Datorită

formei sale aerodinamice și motorului puternic, autobusul construit la uzinele „Mao Tze-dun” poate atinge o viteză asemănătoare cu viteza celor mai moderne autovehicule de același gen.
Realizarea primului autobus românesc de către constructorii uzinelor „Mao Tze-dun” este un rezultat al colaborării socialiste dintre această întreprindere, uzinele „Steagul Roșu” din Orașul Sălin și alte întreprinderi.
La construcția primului lot de autobuse românești au adus o contribuție de preț maistrul-șef Adalbert Takacs, maistrul făcătuși Nicolae Ganea și Ion Lascu, maistrul închișigiu Constantin Armașu, făcătuși Constantin Oprescu, Mihai Cărtăru și Constantin Vădeseșu, închișigii Ion Bogdan, Ion Lupu și Ion Stăne, inginerii Petre Virțoli și Ștefan Tîrziu și inginerul Vasile Pănuță, șeful unei echipe de montaj caroserie, (Agerpres)

Pe întinsul patriei noastre

Să sprijinim gospodăriile de stat la strînsul recoltei!

Lucrînd pămîntul cu mijloace mecanizate și aplicînd metodele agrotehnice înaintate, gospodăriile agricole de stat au în acest an o recoltă bună de cereale. Strîngerea la vreme și fără pierderi a recoltei gospodăriilor de stat are o mare importanță pentru îmbunătățirea aprovizionării oamenilor muncii de la orașe. În condițiile din acest an, cînd ploile și vîntul au culcat sau înclîcit culturile de cereale, recoltatul cu mijloace mecanizate de care dispun gospodăriile de stat este mult îngreunat. Este necesar ca la recoltare să se folosească, pe lîngă combine și secerători-legători, coasele și secerile.
Întrucît cu forțele proprii unele gospodării de stat nu pot termina grabnic secerșul, ele trebuie să primească un puternic ajutor din afară. Sînt pilduitoare inițiativele muncitorilor și funcționarilor, elevilor și studenților din numeroase orașe și sate, care merg să ajute gospodăriile de stat la strîngerea recoltei.
În fața organelor și organizațiilor de partid, a sfaturilor populare, a organizațiilor sindicale și U.T.M. stă sarcina de a antrena în acțiunea de sprijinire a gospodăriilor de stat cît mai mulți oameni ai muncii de la orașe și sate.
Este o datorie patriotică a muncitorilor și funcționarilor din întreprinderi și instituții de a ajuta gospodăriile de stat să strîngă la timp și fără pierderi recolta de cereale, recoltă care contribuie la asigurarea aprovizionării cu pline a poporului nostru muncitor.

Pe dealul Copoului din Iași, alături de noua clădire a Institutului agronomic, construită în anii regimului democratic, s-a început din luna august 1954 construirea a trei cîmine pentru studenții acestui institut. Aceste cîmine se compun fiecare din subsol, parter și cîte trei etaje. Aici vor putea locui aproape 800 studenți.
Sarcina de a construi aceste cîmine a revenit unui grup de constructori de la Întreprinderea 141 din cadrul Trusului 14 Construcții din Iași, printre care mă afluam și eu. M-am bucurat nespus de mult cînd am auzit că voi lucra pe acest șantier. Lucrasem și la clădirea Institutului agronomic și doream să construiesc și cîminele pentru studenți, executînd lucrări de cea mai bună calitate și într-un timp cît mai scurt, pentru ca viitorii ingineri agronomi să locuiască și să studieze în cele mai bune condiții.
Printr-o bună organizare a muncii pe șantier, noi am reușit să obținem zi de zi succese tot mai însemnate în munca noastră. Astfel, primul bloc este gata și în curînd va putea fi dat în folosință. La al doilea, au început lucrările de finisaj, iar al treilea este ridicat la roșu.

De mare ajutor în muncă ne-a fost mecanizarea șantierului. Macarura turn, pompa care transportă șos mortuar și alte utilaje mecanizate ne-au ușurat munca și au înlocuit eforturile fizice a zeci de oameni. De asemenea, în timpul lernii, punîndu-se în funcțiune un cuptor special — conceput de ing. Forst Sorin, de maistrul Traian Baile, muncitorul Gh. Cahu și alții — am avut în permanență apă caldă la agregate, ceea ce ne-a dat posibilitatea să lucrăm cu intensitate și larma.
Acum în întreprinderile din întreaga țară colective de muncă desfășoară lupta pentru a da patriei; cît mai multe acumulări socialiste peste plan. Experiența dobîndită de noi în aplicarea metodelor înalțate de muncă ne arată calea pe care trebuie s-o urmăm pentru a contribui, alături de întregul popor, la sporirea acumulărilor socialiste ale statului. Aplicînd consecvent metodele rapide de zidărie, vom construi mai repede, mai bine și mai ieftin, și totodată vom asigura statului acumulări socialiste peste plan.

CONSTANTIN TALPALARIU
șef de brigadă de zidărie

Treieră zi și noapte

CRAIOVA (cosp. „Scinteia”). — În ziua de 16 iulie s-a terminat electrificarea arii din comuna Cerătu, raionul Segarcea. Cîrînd la ară electrificată a început munca. Era prima seară la treieră și Bucuroși că se lucrează pe rîcoare și la lumina farurilor electrice, țărani muncitori își treierau de zor grîul. În noaptea aceea au treierat printre alții și țărani

muncitori Nicu Cojocaru, care de pe un hectar a obținut 1.500 kg. grîu, Gheorghe Stănică, care de pe 70 ari a obținut 732 kg. grîu și alții. Numai de la ora 21 și pînă la ora 24, bațoza a treierat peste 4.000 kg. grîu. Din seara aceea, la ară electrificată din comuna Cerătu se treieră zi și noapte.

Dezmiriștesc îndată după seceriș

PLOEȘTI (cosp. „Scinteia”). — Organizația de bază din comuna Roșiori, raionul Urziceni, a desfășurat o intensă muncă politică și organizatorică în rîndul țărănilor muncitori din comună pentru buna desfășurare a lucrărilor de strîngere a recoltei și treierii.
Insuficiența de comușiști, țărani muncitori cu gospodării individuale din comună au început seceratul îndată ce grîul a dat în pirgă. Datorită bunei organizări a

muncii, în ziua de 16 iulie ei au terminat de recoltat grîul de pe întreaga suprafață de 975 ha., comuna lor devenind fruntașă pe rînd. Îndată după seceriș, țărani muncitori au început dezmirișitul. În cîeva zile ei au dezmirișit suprafața de 312 ha., din care au semănat 56 ha. cu plante furajere. În fruntea luptei pentru recoltatul cît mai grabnic au fost țărani muncitori Ion D. Gheorghe, Ion P. Constantin și alții.

Primii pe regiune la predarea co'elor

DEVA (cosp. „Scinteia”). — Îndată ce holdele de grîu ale gospodăriilor agricole colective „Petofi Săndor” din Deva au dat în pirgă, brigăzile de cîmp au ieșit la secerat. În decurs de 3 zile ele au recoltat grîul de pe o suprafață de 22 hectare. Colectiviștii și-au organizat în așa fel

munca, încît imediat după seceriș au dus grîul la ară, unde au început treieratul.
Din primele beabe obținute din noua recoltă de grîu, în ziua de 16 iulie colectiviștii au predat la baza de recepție din Deva drept coale la colectarea 564 kg. grîu, fiind primii pe regiune la predarea co'elor.

La strînsul recoltei

Colectiviștii din comuna Costești, au terminat primii în raionul Buzău secerșul și treierșul orzului de toamnă. Ei au obținut de pe cele 19 ha. cultivate cu orz o producție medie de 3.300 kg. la hectar îndată după treierșul colectiviștii au predat cotele de orz la baza de recepție. Acum, ei zoresc secerșul grîului.

Pe urma terminarea strîngerii recoltei într-un timp cît mai scurt, mecanizatorii din brigada a 13-a din S.M.T. Traian-Sat au format două cuplaje de cîte două secerători-legători la un tractor. Folosind aceste cuplaje, mecanizatorii din această brigadă realizează zilnic cîte 2-3 norme o producție medie de 3.300 kg. la hectar.

POPAS LA POALELE COZIEI

După ce scapă din strînsarea muntelui, Oltul atîrnă la Călimănești abut de spumă, ca un cal nărașu căruia s-a pus pentru prima oară frîul în gură. Mai întîi, murmurînd în bulboane adînci, el își mînd apele printre Căciulata și Pășua, vestite în izvoare tămăduitoare, apoi intră în Călimănești pe nesimțite, însoțit de-o parte și de alta a văii de alaiul vîlelor elegante, ascunse prin pădurea de brazi și fași.

În zilele acestea însoțite, de vară, aici e un adevărat furnicar: înțînșite mii de oameni ai muncii care au venit să se odihnească sau pentru tratament. Îi înțînșite plîmbîndu-se prin parcuri sau pe malul Oltului, fermecați de priveliștea locului; veseli și gălăgioși îi vezi la izvoarele minerale unde-și urmează cura după sfaturile medicilor: în cluburile spațioase îi ași jucînd șah, la bibliotecă cîntînd cărți. Unii poartă uniformă: sînt ferieriști, mineri. Cînd le stringi miunle, multe sînt aspre, unele chiar crăpate. Dar puternice...

„E dis-de-dimeineță cînd intru la birou de primire. O nouă serie de oameni ai muncii sosesc în stațiune.
— Profesia și localitatea? — repetă mereu aceeași întrebare o funcționară mîrîntă, în vreme ce completează în registrul o rubrică. Și oamenii îi răspund pe rînd: petrolist-Moreni, funcționar-Huși, minier-Vulcan, tractorist-S.M.T.-Hagiș, profesor-Cluj, tipograf-București etc. Apoi se îndreaptă, în grupuri, spre vile unde vor locui.”

„Dacă masa trec pe la bibliotecă și pe la clubul din centrul stațiunii. Lectură tîlnită, un campion pasionant de șah la vreo cincisprezece mese (se pare că profesorul de matematică din Cluj o să iasă campion!) și — cu instrumentele cele mai felurite — un grup de amatori pregătește un concert popular sub îndrumarea compozitorului Cucu-Bănețeanu, venit și el la odihnă. Peste cîteva zile va avea loc spectacolul în cîntarea frunțășilor aflați la odihnă. Acest lucru a devenit aici, în stațiunea de la poalele Coziei, o tradiție.”

„E dis-de-dimeineță cînd intru la birou de primire. O nouă serie de oameni ai muncii sosesc în stațiune.
— Profesia și localitatea? — repetă mereu aceeași întrebare o funcționară mîrîntă, în vreme ce completează în registrul o rubrică. Și oamenii îi răspund pe rînd: petrolist-Moreni, funcționar-Huși, minier-Vulcan, tractorist-S.M.T.-Hagiș, profesor-Cluj, tipograf-București etc. Apoi se îndreaptă, în grupuri, spre vile unde vor locui.”

„E dis-de-dimeineță cînd intru la birou de primire. O nouă serie de oameni ai muncii sosesc în stațiune.
— Profesia și localitatea? — repetă mereu aceeași întrebare o funcționară mîrîntă, în vreme ce completează în registrul o rubrică. Și oamenii îi răspund pe rînd: petrolist-Moreni, funcționar-Huși, minier-Vulcan, tractorist-S.M.T.-Hagiș, profesor-Cluj, tipograf-București etc. Apoi se îndreaptă, în grupuri, spre vile unde vor locui.”

„E dis-de-dimeineță cînd intru la birou de primire. O nouă serie de oameni ai muncii sosesc în stațiune.
— Profesia și localitatea? — repetă mereu aceeași întrebare o funcționară mîrîntă, în vreme ce completează în registrul o rubrică. Și oamenii îi răspund pe rînd: petrolist-Moreni, funcționar-Huși, minier-Vulcan, tractorist-S.M.T.-Hagiș, profesor-Cluj, tipograf-București etc. Apoi se îndreaptă, în grupuri, spre vile unde vor locui.”

„E dis-de-dimeineță cînd intru la birou de primire. O nouă serie de oameni ai muncii sosesc în stațiune.
— Profesia și localitatea? — repetă mereu aceeași întrebare o funcționară mîrîntă, în vreme ce completează în registrul o rubrică. Și oamenii îi răspund pe rînd: petrolist-Moreni, funcționar-Huși, minier-Vulcan, tractorist-S.M.T.-Hagiș, profesor-Cluj, tipograf-București etc. Apoi se îndreaptă, în grupuri, spre vile unde vor locui.”

„E dis-de-dimeineță cînd intru la birou de primire. O nouă serie de oameni ai muncii sosesc în stațiune.
— Profesia și localitatea? — repetă mereu aceeași întrebare o funcționară mîrîntă, în vreme ce completează în registrul o rubrică. Și oamenii îi răspund pe rînd: petrolist-Moreni, funcționar-Huși, minier-Vulcan, tractorist-S.M.T.-Hagiș, profesor-Cluj, tipograf-București etc. Apoi se îndreaptă, în grupuri, spre vile unde vor locui.”

„E dis-de-dimeineță cînd intru la birou de primire. O nouă serie de oameni ai muncii sosesc în stațiune.
— Profesia și localitatea? — repetă mereu aceeași întrebare o funcționară mîrîntă, în vreme ce completează în registrul o rubrică. Și oamenii îi răspund pe rînd: petrolist-Moreni, funcționar-Huși, minier-Vulcan, tractorist-S.M.T.-Hagiș, profesor-Cluj, tipograf-București etc. Apoi se îndreaptă, în grupuri, spre vile unde vor locui.”

„E dis-de-dimeineță cînd intru la birou de primire. O nouă serie de oameni ai muncii sosesc în stațiune.
— Profesia și localitatea? — repetă mereu aceeași întrebare o funcționară mîrîntă, în vreme ce completează în registrul o rubrică. Și oamenii îi răspund pe rînd: petrolist-Moreni, funcționar-Huși, minier-Vulcan, tractorist-S.M.T.-Hagiș, profesor-Cluj, tipograf-București etc. Apoi se îndreaptă, în grupuri, spre vile unde vor locui.”

„E dis-de-dimeineță cînd intru la birou de primire. O nouă serie de oameni ai muncii sosesc în stațiune.
— Profesia și localitatea? — repetă mereu aceeași întrebare o funcționară mîrîntă, în vreme ce completează în registrul o rubrică. Și oamenii îi răspund pe rînd: petrolist-Moreni, funcționar-Huși, minier-Vulcan, tractorist-S.M.T.-Hagiș, profesor-Cluj, tipograf-București etc. Apoi se îndreaptă, în grupuri, spre vile unde vor locui.”

„E dis-de-dimeineță cînd intru la birou de primire. O nouă serie de oameni ai muncii sosesc în stațiune.
— Profesia și localitatea? — repetă mereu aceeași întrebare o funcționară mîrîntă, în vreme ce completează în registrul o rubrică. Și oamenii îi răspund pe rînd: petrolist-Moreni, funcționar-Huși, minier-Vulcan, tractorist-S.M.T.-Hagiș, profesor-Cluj, tipograf-București etc. Apoi se îndreaptă, în grupuri, spre vile unde vor locui.”

„E dis-de-dimeineță cînd intru la birou de primire. O nouă serie de oameni ai muncii sosesc în stațiune.
— Profesia și localitatea? — repetă mereu aceeași întrebare o funcționară mîrîntă, în vreme ce completează în registrul o rubrică. Și oamenii îi răspund pe rînd: petrolist-Moreni, funcționar-Huși, minier-Vulcan, tractorist-S.M.T.-Hagiș, profesor-Cluj, tipograf-București etc. Apoi se îndreaptă, în grupuri, spre vile unde vor locui.”

„E dis-de-dimeineță cînd intru la birou de primire. O nouă serie de oameni ai muncii sosesc în stațiune.
— Profesia și localitatea? — repetă mereu aceeași întrebare o funcționară mîrîntă, în vreme ce completează în registrul o rubrică. Și oamenii îi răspund pe rînd: petrolist-Moreni, funcționar-Huși, minier-Vulcan, tractorist-S.M.T.-Hagiș, profesor-Cluj, tipograf-București etc. Apoi se îndreaptă, în grupuri, spre vile unde vor locui.”

„E dis-de-dimeineță cînd intru la birou de primire. O nouă serie de oameni ai muncii sosesc în stațiune.
— Profesia și localitatea? — repetă mereu aceeași întrebare o funcționară mîrîntă, în vreme ce completează în registrul o rubrică. Și oamenii îi răspund pe rînd: petrolist-Moreni, funcționar-Huși, minier-Vulcan, tractorist-S.M.T.-Hagiș, profesor-Cluj, tipograf-București etc. Apoi se îndreaptă, în grupuri, spre vile unde vor locui.”

„E dis-de-dimeineță cînd intru la birou de primire. O nouă serie de oameni ai muncii sosesc în stațiune.
— Profesia și localitatea? — repetă mereu aceeași întrebare o funcționară mîrîntă, în vreme ce completează în registrul o rubrică. Și oamenii îi răspund pe rînd: petrolist-Moreni, funcționar-Huși, minier-Vulcan, tractorist-S.M.T.-Hagiș, profesor-Cluj, tipograf-București etc. Apoi se îndreaptă, în grupuri, spre vile unde vor locui.”

„E dis-de-dimeineță cînd intru la birou de primire. O nouă serie de oameni ai muncii sosesc în stațiune.
— Profesia și localitatea? — repetă mereu aceeași întrebare o funcționară mîrîntă, în vreme ce completează în registrul o rubrică. Și oamenii îi răspund pe rînd: petrolist-Moreni, funcționar-Huși, minier-Vulcan, tractorist-S.M.T.-Hagiș, profesor-Cluj, tipograf-București etc. Apoi se îndreaptă, în grupuri, spre vile unde vor locui.”

„E dis-de-dimeineță cînd intru la birou de primire. O nouă serie de oameni ai muncii sosesc în stațiune.
— Profesia și localitatea? — repetă mereu aceeași întrebare o funcționară mîrîntă, în vreme ce completează în registrul o rubrică. Și oamenii îi răspund pe rînd: petrolist-Moreni, funcționar-Huși, minier-Vulcan, tractorist-S.M.T.-Hagiș, profesor-Cluj, tipograf-București etc. Apoi se îndreaptă, în grupuri, spre vile unde vor locui.”

„E dis-de-dimeineță cînd intru la birou de primire. O nouă serie de oameni ai muncii sosesc în stațiune.
— Profesia și localitatea? — repetă mereu aceeași întrebare o funcționară mîrîntă, în vreme ce completează în registrul o rubrică. Și oamenii îi răspund pe rînd: petrolist-Moreni, funcționar-Huși, minier-Vulcan, tractorist-S.M.T.-Hagiș, profesor-Cluj, tipograf-București etc. Apoi se îndreaptă, în grupuri, spre vile unde vor locui.”

Un aspect din parcul sanatorului balnear de la Călimănești, unul din locurile preferate ale oamenilor muncii sosiți în stațiune

CONFERINȚA DE LA GENEVA A ȘEFILOR GUVERNELOR CELOR PATRU PUTERI

Declarația președintelui S. U. A.,
D. Eisenhower

Cu permisiunea dumneavoastră voi face o scurtă declarație introductivă.

Ne-am întrunit aici cu un scop foarte simplu. Ne-am întrunit pentru a găsi baza unui aranjament care să facă viața mai sigură și mai fericită nu numai pentru poezile pe care le reprezentăm, ci și pentru popoarele celorlalte țări.

Ne aflăm aici ca răspuns la insistențele exprimate în lumea întreagă, care au fost recunoscute de premierul Bulganin, în cuvântarea sa din 15 iulie, în sensul că conducătorii politici ai marilor noastre țări trebuie să găsească o cale spre pace.

Nu ne putem aștepta ca în câteva ore sau zile să fie rezolvate toate problemele mondiale care își cer rezolvarea într-adevăr, noi, cei patru participanți la această conferință, nu avem de la alții împuterniciri care să poată justifica încercarea noastră de a găsi o cale spre pace. Rădăcinile a multe din aceste probleme sînt înfipite adînc în războaie, în conflicte și în istorie. Sufletul este și mai dificil din cauza deosebirilor existente între ideologii și aspirațiile. Este evident că în timpul scurt de care dispun șefii guvernelor întruniri aici este cu neputință să se stabilească cauzele apariției acestor probleme și să se găsească metode care ar putea să le înlăture, fără a părtini pe cineva.

Totuși, cu chibzuită, putem crea un spirit nou, care să facă posibilă rezolvarea în viitor a problemelor care intră în competența noastră. Este la fel de important ca aici, la Geneva, să facem primul pas pe calea nouă spre o pace echitabilă și trinită.

Problemele care ne interesează nu sînt, prin natura lor, de nesoluționat. Desigur, ele sînt dificile, dar rezolvarea lor nu depășește totuși posibilitățile înțelepciunii omenitei. Ele par de nesoluționat în condițiile fricii, neîncrederei și chiar ostilității, cînd fiecare pas este oîntărit și la fiecare pas se pune problema dacă va contribui la slăbirea dușmanului. Dacă aceste condiții pot fi schimbate și poate face mult.

În asemenea condiții, sînt convins că într-un stadiu ulterior miniștrii noștri de Afaceri Externe vor putea să continue munca noastră fie singuri, fie împreună cu alții, pentru a găsi rezolvarea problemelor noastre.

Fără îndoială că între popoarele noastre există deosebiri în ceea ce privește convingerile filozofice care în multe privințe sînt incompatibile. Orice am spune sau am face aici, acest lucru nu poate fi schimbat. Totuși, nu este necesar întotdeauna ca oamenii să gîndescă și să creadă la fel pentru ca să poată conlucra. Principiul este ca nimeni să nu încerce să obțină prin forță sau violență triumful convingerilor sale și să-și impună astfel sistemul său cuiva care nu-l dorește.

Noul fel de a aborda problemele, pe care trebuie să-l găsim la această conferință, nu poate fi găsit numai prin discuții abstracte și generale. Trebuie să vorbim sincer despre problemele concrete care crează încordarea între noi și despre felul în care să începem rezolvarea lor.

Ca introducere, îngăduiți-mi să indic unele probleme care trebuie discutate.

Prima problemă este problema unificării Germaniei și a creării unui guvern al întregii Germanii pe baza unor alegeri libere. Au trecut zece ani de la armistițiul cu Germania, dar Germania continuă să fie scindată. Această scindare este un rău ce aduce mari prejudicii unui popor care, ca orice alt popor, are dreptul la o soartă comună. Continuarea acestei scindări crează principala sursă de instabilitate în Europa. Discuțiile noastre despre pace n-ar putea să aibă sens dacă în același timp permanentăm condiții

care primejdiesc pacea. Noi, cei patru, purtăm o răspundere deosebită în ceea ce privește Germania. Nici o concluzie la care am putea ajunge aici n-ar fi valabilă dacă nu va fi sprijinită de majoritatea din întreaga Germanie și această problemă trebuie să devină problema principală a tratatelor noastre de aici. Nu trebuie oare să examinăm căile pentru a rezolva această problemă repede și just?

În interesul unei păci îndelungate, hotărîrea noastră trebuie să țină seamă de interesele legitime ale securității tuturor părților interesate. De aceea, noi insistăm ca Germania unificată să aibă dreptul de a-și exercita la propria sa alegere dreptul inerent la autoapărare colectivă. Din aceleași considerente sîntem gata să ținem seamă și de interesele legitime ale securității Uniunii Sovietice. Acordurile de la Paris conțin multe prevederi care servesc acestor scopuri. Sîntem gata intru totul să examinăm noi garanții reciproce care să fie rezonabile, practice și compatibile cu securitatea tuturor părților interesate.

Pe plan mai larg există problema respectării dreptului popoarelor de a-și alege forma de guvernământ și a restabilirii drepturilor suverane și a autogovernării pentru acei care au fost lipsiți de ele. Poporul american este convins că unele popoare din Europa răsăriteană, dintre care multe au un trecut îndelungat și glorios de existență națională, n-au obținut încă posibilitatea de a profita de beneficiile declarației noastre, a Națiunilor Unite, din perspectiva războiului, întrită de alte acorduri din timpul războiului.

Există problema comunicării și contactului spiritual între popoarele noastre. Ca să fim sinceri, noi ne temem de urmările situației în care popoare întregi au fost izolate de lumea exterioară. Poporul american ar dorj să fie prietenul poporului sovietic. Între popoarele americane și sovietice nu există litigii, între ele nu există conflicte, nu există dușmănie pe plan comercial. Istoria arată că popoarele noastre au trăit întotdeauna în pace. Înțelegerea prietenească între popoare nu se dezvoltă însă cu ușurință cînd există bariere artificiale de felul celor care împiedică comunicările în prezent. A venit timpul ca toate corbînile, fie ele de tunuri, legi sau hotărîri, să fie ridicate. Aceasta se poate face doar într-o atmosferă de respect și încredere reciprocă.

Există problema „comunismului internațional”. De 38 de ani activitatea sa tulbură relațiile dintre Uniunea Sovietică și alte popoare. Activitatea sa nu se limitează la eforturile de a acționa pe calea convingerii. El încearcă în întreaga lume să submineze guverne legitime și să supună popoarele unei dominații străine. Nu putem nesocoti neîncrederea care se crează în privința unei asemenea activități. În țara mea, ca și în alte țări, ea contribuie la neîncredere și, prin urmare, la încordarea internațională.

În sfîrșit, există problema înarmării, mai importantă decît toate celelalte. Ea este simultan rezultat și cauză a încordării și neîncrederei existente în prezent. În ciuda telurilor fundamentale ale Cartei Organizației Națiunilor Unite, în prezent înarmările sustrag de la munca constructivă o parte considerabilă a eforturilor omenirii, îndreptîndu-le spre scopuri neproductive. Am vrea să punem capăt acestui lucru. Probabil însă că nimeni nu îndrăznește să o facă, de teamă unui atac.

Un atac prin surprindere este mai distrugător decît tot ce a cunoscut vreodată omul. De aceea, fiecare dintre noi consideră absolut necesar să existe mijloace de preîntîmpinare a unui asemenea atac. De aceea, poate că ar trebui să examinăm

chestiunea dacă nu cumva ar fi mai bine să abordăm problema limitării armamentelor, căutînd — ca prim pas — căi potrivite de supraveghere și inspecție a instalațiilor militare, pentru ca să nu existe surprize îngrozitoare sub forma unui atac prin surprindere, sau sub forma unei încălcări în ascuns a limitărilor asupra cărora s-a căzut de acord. În acest domeniu nu există nimic mai important decît examinarea în comun de către noi a problemei acute și fundamentale a unei inspecții reciproce eficace. Un asemenea sistem constituie baza unei adevărate dezarmări.

Trebuie să ținem minte că înarmarea costisitoare nu numai că lipsește popoarele noastre de un nivel mai înalt de trai, dar lipsește și popoarele regiunilor slab dezvoltate de mijloacele de îmbunătățire a soartei lor. În aceste regiuni locuiește o mare parte din populația lumii și multe popoare pășesc acum pentru prima oară pe calea independenței politice. Ele se lovesc de problema stringentă a dezvoltării economice. În mod normal, ele ar fi căpăt ajutor, în special pentru dezvoltarea principalelor ramuri ale economiei, din partea popoarelor mai dezvoltate ale lumii. Acest proces normal este însă serios încetînit de faptul că țările mai dezvoltate din punct de vedere industrial alocă înarmării o parte atât de considerabilă a eforturilor lor productive. Reducerea armamentelor ar asigura și trebuie să asigure canalizarea unei părți din rezerve spre regiunile mai puțin dezvoltate ale lumii, pentru a contribui la dezvoltarea lor economică.

În afară de aceasta trebuie să depunem eforturi pentru a contribui la folosirea energiei atomice în scopuri constructive. Regretăm că Uniunea Sovietică nu a acceptat propunerea făcută de noi în decembrie 1953, ca popoarele care dispun de rezerve de materiale dezagregabile să se unească și să-și aducă contribuția la „banca mondială”, pentru a înlocui în măsură tot mai mare rivalitatea în crearea de mijloace de extermînare în masă printr-o colaborare spre binele omenirii. Noi continuăm să considerăm că dacă Uniunea Sovietică, ținînd seamă de posibilitățile ei, va contribui la acest mare proiect, un asemenea act va îmbunătăți situația internațională.

În această primă declarație din cadrul conferinței am citat foarte pe scurt unele din problemele care ne preocupă pe mine și poporul Statelor Unite și a căror rezolvare depinde în măsură considerabilă de noi patru. Sper că, pe măsura desfășurării lucrărilor noastre, vom face cu toții propuneri privind felul în care am putea contribui la găsirea unei soluții a acestor probleme.

Ar fi poate util ca fiecare dintre noi să expună pe rînd în același fel punctul de vedere al țării sale. În acest caz vom putea căpăta dintr-o dată imaginea amplexorilor problemelor care ar putea fi discutate în mod util aici și ne-am planifica timpul în mod corespunzător.

Îngăduiți-mi să repet. Sper că ne aflăm aici nu numai pentru a enumera pur și simplu divergențele noastre. Ne aflăm aici nu pentru a repeta aceleași exerciții sumbre care au caracterizat în cea mai mare parte tratativele noastre în ultimii zece ani. Ne aflăm aici pentru a începe o examinare care să introducă un spirit nou în diplomația noastră și pentru a începe noi tratative în condiții de bun augur.

Așa, și poate numai așa, înțînirea noastră, care prin forța împrejurărilor este scurtă, poate servi cauza creării și punerii în acțiune a noilor forțe necesare pentru a ne aduce cu adevărat pe calea păcii. Sînt convins că întreaga omenire se va ruga fierbînt pentru aceasta.

În ceea ce mă privește sînt partizan al ipotezei potrivit căreia Germania reunificată va face parte ca și pînă acum din sistemul Uniunii Europene occidentale și al N.A.T.O. (Uniunea nord atlantică — n. r.). Aceasta ipotetă mi se pare cea mai valabilă atît de drept, cît și de fapt. În acest caz, problema securității trebuie examinată din punctul de vedere al Uniunii Sovietice, întru cît puterile occidentale nu pot, firește, vedea încă nimic care să nu le convină.

2. Neutralizarea Germaniei fiind respinsă, care va fi, din punct de vedere al forțelor armate, regimul acestor țări reunificate?

În ceea ce mă privește sînt partizan al ipotezei potrivit căreia Germania reunificată va face parte ca și pînă acum din sistemul Uniunii Europene occidentale și al N.A.T.O. (Uniunea nord atlantică — n. r.). Aceasta ipotetă mi se pare cea mai valabilă atît de drept, cît și de fapt. În acest caz, problema securității trebuie examinată din punctul de vedere al Uniunii Sovietice, întru cît puterile occidentale nu pot, firește, vedea încă nimic care să nu le convină.

3. Neutralizarea Germaniei fiind respinsă, care va fi, din punct de vedere al forțelor armate, regimul acestor țări reunificate?

În ceea ce mă privește sînt partizan al ipotezei potrivit căreia Germania reunificată va face parte ca și pînă acum din sistemul Uniunii Europene occidentale și al N.A.T.O. (Uniunea nord atlantică — n. r.). Aceasta ipotetă mi se pare cea mai valabilă atît de drept, cît și de fapt. În acest caz, problema securității trebuie examinată din punctul de vedere al Uniunii Sovietice, întru cît puterile occidentale nu pot, firește, vedea încă nimic care să nu le convină.

4. Dacă poporul german ar deveni obiect de suspiciune, există primejdia să trezească un complex național de susceptibilitate, de rancună sau revanșă?

5. Mecanismele de constrîngere și control, care ar fi necesare pentru a respecta neutralizarea, ar fi cu neputință de prevăzute și de aplicat din punct de vedere material și moral.

6. Dacă poporul german ar deveni obiect de suspiciune, există primejdia să trezească un complex național de susceptibilitate, de rancună sau revanșă?

7. Mecanismele de constrîngere și control, care ar fi necesare pentru a respecta neutralizarea, ar fi cu neputință de prevăzute și de aplicat din punct de vedere material și moral.

8. Dacă poporul german ar deveni obiect de suspiciune, există primejdia să trezească un complex național de susceptibilitate, de rancună sau revanșă?

9. Mecanismele de constrîngere și control, care ar fi necesare pentru a respecta neutralizarea, ar fi cu neputință de prevăzute și de aplicat din punct de vedere material și moral.

10. Dacă poporul german ar deveni obiect de suspiciune, există primejdia să trezească un complex național de susceptibilitate, de rancună sau revanșă?

11. Dacă poporul german ar deveni obiect de suspiciune, există primejdia să trezească un complex național de susceptibilitate, de rancună sau revanșă?

12. Mecanismele de constrîngere și control, care ar fi necesare pentru a respecta neutralizarea, ar fi cu neputință de prevăzute și de aplicat din punct de vedere material și moral.

13. Dacă poporul german ar deveni obiect de suspiciune, există primejdia să trezească un complex național de susceptibilitate, de rancună sau revanșă?

14. Mecanismele de constrîngere și control, care ar fi necesare pentru a respecta neutralizarea, ar fi cu neputință de prevăzute și de aplicat din punct de vedere material și moral.

15. Dacă poporul german ar deveni obiect de suspiciune, există primejdia să trezească un complex național de susceptibilitate, de rancună sau revanșă?

16. Mecanismele de constrîngere și control, care ar fi necesare pentru a respecta neutralizarea, ar fi cu neputință de prevăzute și de aplicat din punct de vedere material și moral.

17. Dacă poporul german ar deveni obiect de suspiciune, există primejdia să trezească un complex național de susceptibilitate, de rancună sau revanșă?

18. Mecanismele de constrîngere și control, care ar fi necesare pentru a respecta neutralizarea, ar fi cu neputință de prevăzute și de aplicat din punct de vedere material și moral.

19. Dacă poporul german ar deveni obiect de suspiciune, există primejdia să trezească un complex național de susceptibilitate, de rancună sau revanșă?

20. Mecanismele de constrîngere și control, care ar fi necesare pentru a respecta neutralizarea, ar fi cu neputință de prevăzute și de aplicat din punct de vedere material și moral.

21. Dacă poporul german ar deveni obiect de suspiciune, există primejdia să trezească un complex național de susceptibilitate, de rancună sau revanșă?

22. Mecanismele de constrîngere și control, care ar fi necesare pentru a respecta neutralizarea, ar fi cu neputință de prevăzute și de aplicat din punct de vedere material și moral.

23. Dacă poporul german ar deveni obiect de suspiciune, există primejdia să trezească un complex național de susceptibilitate, de rancună sau revanșă?

24. Mecanismele de constrîngere și control, care ar fi necesare pentru a respecta neutralizarea, ar fi cu neputință de prevăzute și de aplicat din punct de vedere material și moral.

25. Dacă poporul german ar deveni obiect de suspiciune, există primejdia să trezească un complex național de susceptibilitate, de rancună sau revanșă?

26. Mecanismele de constrîngere și control, care ar fi necesare pentru a respecta neutralizarea, ar fi cu neputință de prevăzute și de aplicat din punct de vedere material și moral.

27. Dacă poporul german ar deveni obiect de suspiciune, există primejdia să trezească un complex național de susceptibilitate, de rancună sau revanșă?

28. Mecanismele de constrîngere și control, care ar fi necesare pentru a respecta neutralizarea, ar fi cu neputință de prevăzute și de aplicat din punct de vedere material și moral.

29. Dacă poporul german ar deveni obiect de suspiciune, există primejdia să trezească un complex național de susceptibilitate, de rancună sau revanșă?

30. Mecanismele de constrîngere și control, care ar fi necesare pentru a respecta neutralizarea, ar fi cu neputință de prevăzute și de aplicat din punct de vedere material și moral.

31. Dacă poporul german ar deveni obiect de suspiciune, există primejdia să trezească un complex național de susceptibilitate, de rancună sau revanșă?

32. Mecanismele de constrîngere și control, care ar fi necesare pentru a respecta neutralizarea, ar fi cu neputință de prevăzute și de aplicat din punct de vedere material și moral.

33. Dacă poporul german ar deveni obiect de suspiciune, există primejdia să trezească un complex național de susceptibilitate, de rancună sau revanșă?

34. Mecanismele de constrîngere și control, care ar fi necesare pentru a respecta neutralizarea, ar fi cu neputință de prevăzute și de aplicat din punct de vedere material și moral.

35. Dacă poporul german ar deveni obiect de suspiciune, există primejdia să trezească un complex național de susceptibilitate, de rancună sau revanșă?

36. Mecanismele de constrîngere și control, care ar fi necesare pentru a respecta neutralizarea, ar fi cu neputință de prevăzute și de aplicat din punct de vedere material și moral.

37. Dacă poporul german ar deveni obiect de suspiciune, există primejdia să trezească un complex național de susceptibilitate, de rancună sau revanșă?

38. Mecanismele de constrîngere și control, care ar fi necesare pentru a respecta neutralizarea, ar fi cu neputință de prevăzute și de aplicat din punct de vedere material și moral.

39. Dacă poporul german ar deveni obiect de suspiciune, există primejdia să trezească un complex național de susceptibilitate, de rancună sau revanșă?

40. Mecanismele de constrîngere și control, care ar fi necesare pentru a respecta neutralizarea, ar fi cu neputință de prevăzute și de aplicat din punct de vedere material și moral.

41. Dacă poporul german ar deveni obiect de suspiciune, există primejdia să trezească un complex național de susceptibilitate, de rancună sau revanșă?

42. Mecanismele de constrîngere și control, care ar fi necesare pentru a respecta neutralizarea, ar fi cu neputință de prevăzute și de aplicat din punct de vedere material și moral.

43. Dacă poporul german ar deveni obiect de suspiciune, există primejdia să trezească un complex național de susceptibilitate, de rancună sau revanșă?

44. Mecanismele de constrîngere și control, care ar fi necesare pentru a respecta neutralizarea, ar fi cu neputință de prevăzute și de aplicat din punct de vedere material și moral.

45. Dacă poporul german ar deveni obiect de suspiciune, există primejdia să trezească un complex național de susceptibilitate, de rancună sau revanșă?

46. Mecanismele de constrîngere și control, care ar fi necesare pentru a respecta neutralizarea, ar fi cu neputință de prevăzute și de aplicat din punct de vedere material și moral.

47. Dacă poporul german ar deveni obiect de suspiciune, există primejdia să trezească un complex național de susceptibilitate, de rancună sau revanșă?

48. Mecanismele de constrîngere și control, care ar fi necesare pentru a respecta neutralizarea, ar fi cu neputință de prevăzute și de aplicat din punct de vedere material și moral.

49. Dacă poporul german ar deveni obiect de suspiciune, există primejdia să trezească un complex național de susceptibilitate, de rancună sau revanșă?

50. Mecanismele de constrîngere și control, care ar fi necesare pentru a respecta neutralizarea, ar fi cu neputință de prevăzute și de aplicat din punct de vedere material și moral.

51. Dacă poporul german ar deveni obiect de suspiciune, există primejdia să trezească un complex național de susceptibilitate, de rancună sau revanșă?

52. Mecanismele de constrîngere și control, care ar fi necesare pentru a respecta neutralizarea, ar fi cu neputință de prevăzute și de aplicat din punct de vedere material și moral.

53. Dacă poporul german ar deveni obiect de suspiciune, există primejdia să trezească un complex național de susceptibilitate, de rancună sau revanșă?

54. Mecanismele de constrîngere și control, care ar fi necesare pentru a respecta neutralizarea, ar fi cu neputință de prevăzute și de aplicat din punct de vedere material și moral.

55. Dacă poporul german ar deveni obiect de suspiciune, există primejdia să trezească un complex național de susceptibilitate, de rancună sau revanșă?

56. Mecanismele de constrîngere și control, care ar fi necesare pentru a respecta neutralizarea, ar fi cu neputință de prevăzute și de aplicat din punct de vedere material și moral.

57. Dacă poporul german ar deveni obiect de suspiciune, există primejdia să trezească un complex național de susceptibilitate, de rancună sau revanșă?

58. Mecanismele de constrîngere și control, care ar fi necesare pentru a respecta neutralizarea, ar fi cu neputință de prevăzute și de aplicat din punct de vedere material și moral.

59. Dacă poporul german ar deveni obiect de suspiciune, există primejdia să trezească un complex național de susceptibilitate, de rancună sau revanșă?

60. Mecanismele de constrîngere și control, care ar fi necesare pentru a respecta neutralizarea, ar fi cu neputință de prevăzute și de aplicat din punct de vedere material și moral.

61. Dacă poporul german ar deveni obiect de suspiciune, există primejdia să trezească un complex național de susceptibilitate, de rancună sau revanșă?

62. Mecanismele de constrîngere și control, care ar fi necesare pentru a respecta neutralizarea, ar fi cu neputință de prevăzute și de aplicat din punct de vedere material și moral.

63. Dacă poporul german ar deveni obiect de suspiciune, există primejdia să trezească un complex național de susceptibilitate, de rancună sau revanșă?

64. Mecanismele de constrîngere și control, care ar fi necesare pentru a respecta neutralizarea, ar fi cu neputință de prevăzute și de aplicat din punct de vedere material și moral.

65. Dacă poporul german ar deveni obiect de suspiciune, există primejdia să trezească un complex național de susceptibilitate, de rancună sau revanșă?

66. Mecanismele de constrîngere și control, care ar fi necesare pentru a respecta neutralizarea, ar fi cu neputință de prevăzute și de aplicat din punct de vedere material și moral.

67. Dacă poporul german ar deveni obiect de suspiciune, există primejdia să trezească un complex național de susceptibilitate, de rancună sau revanșă?

68. Mecanismele de constrîngere și control, care ar fi necesare pentru a respecta neutralizarea, ar fi cu neputință de prevăzute și de aplicat din punct de vedere material și moral.

69. Dacă poporul german ar deveni obiect de suspiciune, există primejdia să trezească un complex național de susceptibilitate, de rancună sau revanșă?

70. Mecanismele de constrîngere și control, care ar fi necesare pentru a respecta neutralizarea, ar fi cu neputință de prevăzute și de aplicat din punct de vedere material și moral.

71. Dacă poporul german ar deveni obiect de suspiciune, există primejdia să trezească un complex național de susceptibilitate, de rancună sau revanșă?

72. Mecanismele de constrîngere și control, care ar fi necesare pentru a respecta neutralizarea, ar fi cu neputință de prevăzute și de aplicat din punct de vedere material și moral.

73. Dacă poporul german ar deveni obiect de suspiciune, există primejdia să trezească un complex național de susceptibilitate, de rancună sau revanșă?

74. Mecanismele de constrîngere și control, care ar fi necesare pentru a respecta neutralizarea, ar fi cu neputință de prevăzute și de aplicat din punct de vedere material și moral.

75. Dacă poporul german ar deveni obiect de suspiciune, există primejdia să trezească un complex național de susceptibilitate, de rancună sau revanșă?

76. Mecanismele de constrîngere și control, care ar fi necesare pentru a respecta neutralizarea, ar fi cu neputință de prevăzute și de aplicat din punct de vedere material și moral.

77. Dacă poporul german ar deveni obiect de suspiciune, există primejdia să trezească un complex național de susceptibilitate, de rancună sau revanșă?

78. Mecanismele de constrîngere și control, care ar fi necesare pentru a respecta neutralizarea, ar fi cu neputință de prevăzute și de aplicat din punct de vedere material și moral.

79. Dacă poporul german ar deveni obiect de suspiciune, există primejdia să trezească un complex național de susceptibilitate, de rancună sau revanșă?

80. Mecanismele de constrîngere și control, care ar fi necesare pentru a respecta neutralizarea, ar fi cu neputință de prevăzute și de aplicat din punct de vedere material și moral.

81. Dacă poporul german ar deveni obiect de suspiciune, există primejdia să trezească un complex național de susceptibilitate, de rancună sau revanșă?

82. Mecanismele de constrîngere și control, care ar fi necesare pentru a respecta neutralizarea, ar fi cu neputință de prevăzute și de aplicat din punct de vedere material și moral.

83. Dacă poporul german ar deveni obiect de suspiciune, există primejdia să trezească un complex național de susceptibilitate, de rancună sau revanșă?

84. Mecanismele de constrîngere și control, care ar fi necesare pentru a respecta neutralizarea, ar fi cu neputință de prevăzute și de aplicat din punct de vedere material și moral.

85. Dacă poporul german ar deveni obiect de suspiciune, există primejdia să trezească un complex național de susceptibilitate, de rancună sau revanșă?

86. Mecanismele de constrîngere și control, care ar fi necesare pentru a respecta neutralizarea, ar fi cu neputință de prevăzute și de aplicat din punct de vedere material și moral.

87. Dacă poporul german ar deveni obiect de suspiciune, există primejdia să trezească un complex național de susceptibilitate, de rancună sau revanșă?

88. Mecanismele de constrîngere și control, care ar fi necesare pentru a respecta neutralizarea, ar fi cu neputință de prevăzute și de aplicat din punct de vedere material și moral.

89. Dacă poporul german ar deveni obiect de suspiciune, există primejdia să trezească un complex național de susceptibilitate, de rancună sau revanșă?

90. Mecanismele de constrîngere și control, care ar fi necesare pentru a respecta neutralizarea, ar fi cu neputință de prevăzute și de aplicat din punct de vedere material și moral.

91. Dacă poporul german ar deveni obiect de suspiciune, există primejdia să trezească un complex național de susceptibilitate, de rancună sau revanșă?

92. Mecanismele de constrîngere și control, care ar fi necesare pentru a respecta neutralizarea, ar fi cu neputință de prevăzute și de aplicat din punct de vedere material și moral.

93. Dacă poporul german ar deveni obiect de suspiciune, există primejdia să trezească un complex național de susceptibilitate, de rancună sau revanșă?

94. Mecanismele de constrîngere și control, care ar fi necesare pentru a respecta neutralizarea, ar fi cu neputință de prevăzute și de aplicat din punct de vedere material și moral.

95. Dacă poporul german ar deveni obiect de suspiciune, există primejdia să trezească un complex național de susceptibilitate, de rancună sau revanșă?

96. Mecanismele de constrîngere și control, care ar fi necesare pentru a respecta neutralizarea, ar fi cu neputință de prevăzute și de aplicat din punct de vedere material și moral.

97. Dacă poporul german ar deveni obiect de suspiciune, există primejdia să trezească un complex național de susceptibilitate, de rancună sau revanșă?

98. Mecanismele de constrîngere și control, care ar fi necesare pentru a respecta neutralizarea, ar fi cu neputință de prevăzute și de aplicat din punct de vedere material și moral.

99. Dacă poporul german ar deveni obiect de suspiciune, există primejdia să trezească un complex național de susceptibilitate, de rancună sau revanșă?

100. Mecanismele de constrîngere și control, care ar fi necesare pentru a respecta neutralizarea, ar fi cu neputință de prevăzute și de aplicat din punct de vedere material și moral.

101. Dacă poporul german ar deveni obiect de suspiciune, există primejdia să trezească un complex național de susceptibilitate, de rancună sau revanșă?

102. Mecanismele de constrîngere și control, care ar fi necesare pentru a respecta neutralizarea, ar fi cu neputință de prevăzute și de aplicat din punct de vedere material și moral.

103. Dacă poporul german ar deveni obiect de suspiciune, există primejdia să trezească un complex național de susceptibilitate, de rancună sau revanșă?

104. Mecanismele de constrîngere și control, care ar fi necesare pentru a respecta neutralizarea, ar fi cu neputință de prevăzute și de aplicat din punct de vedere material și moral.

105. Dacă poporul german ar deveni obiect de suspiciune, există primejdia să trezească un complex național de susceptibilitate, de rancună sau revanșă?

106. Mecanismele de constrîngere și control, care ar fi necesare pentru a respecta neutralizarea, ar fi cu neputință de prevăzute și de aplicat din punct de vedere material și moral.

107. Dacă poporul german ar deveni obiect de suspiciune, există primejdia să trezească un complex național de susceptibilitate, de rancună sau revanșă?

108. Mecanismele de constrîngere și control, care ar fi necesare pentru a respecta neutralizarea, ar fi cu neputință de prevăzute și de aplicat din punct de vedere material și moral.

109. Dacă poporul german ar deveni obiect de suspiciune, există primejdia să trezească un complex național de susceptibilitate, de rancună sau revanșă?

110. Mecanismele de constrîngere și control, care ar fi necesare pentru a respecta neutralizarea, ar fi cu neputință de prevăzute și de aplicat din punct de vedere material și moral.

111. Dacă poporul german ar deveni obiect de suspiciune, există primejdia să trezească un complex național de susceptibilitate, de rancună sau revanșă?

112. Mecanismele de constrîngere și control, care ar fi necesare pentru a respecta neutralizarea, ar fi cu neputință de prevăzute și de aplicat din punct de vedere material și moral.

113. Dacă poporul german ar deveni obiect de suspiciune, există primejdia să trezească un complex național de susceptibilitate, de rancună sau revanșă?

114. Mecanismele de constrîngere și control, care ar fi necesare pentru a respecta neutralizarea, ar fi cu neputință de prevăzute și de aplicat din punct de vedere material și moral.

115. Dacă poporul german ar deveni obiect de suspiciune, există primejdia să trezească un complex național de susceptibilitate, de rancună sau revanșă?

116. Mecanismele de constrîngere și control, care ar fi necesare pentru a respecta neutralizarea, ar fi cu neputință de prevăzute și de aplicat din punct de vedere material și moral.

117. Dacă poporul german ar deveni obiect de suspiciune, există primejdia să trezească un complex național de susceptibilitate, de rancună sau revanșă?

118. Mecanismele de constrîngere și control, care ar fi necesare pentru a respecta neutralizarea, ar fi cu neputință de prevăzute și de aplicat din punct de vedere material și moral.

119. Dacă poporul german ar deveni obiect de suspiciune, există primejdia să trezească un complex național de susceptibilitate, de rancună sau revanșă?

120. Mecanismele de constrîng

CONFERINȚA DE LA GENEVA A ȘEFILOR GUVERNELOR CELOR PATRU PUTERI

Declarația primului ministru al Marii Britanii, A. Eden, Declarația președintelui Consiliului de Miniștri al U. R. S. S., N. A. Bulganin

Această conferință este unică în felul ei în istorie, deoarece condițiile în care ne întâlnim sînt fără precedent în experiența oamenilor. Știm cu toții ce resurse colosale ne-au fost făcute accesibile de către descoperirile științifice și tehnice ale epocii noastre. Nu avem decât să ne întindem mîna și omenirea poate să-și revitalizeze prosperitatea necunoscută pînă acum. Este tot atât de limpede ce îngrozitor efect destructiv ar avea orice conflict la care ar participa marile puteri.

A fost un timp cînd, în război, agresorul putea spera să obțină superioritate și un câștig politic pentru țara sa cu ajutorul acțiunilor militare. Cu cît era mai împuținare puterea militară cu atît era mai lăptos și cîștigul și cu atît mai puțin putina agresorului să-și aștepte răsplata. Fiecare din noi își poate aduce aminte de asemenea exemple din istorie. În prezent nu este posibil nimic asemănător. Nici un fel de război nu poate aduce învingătorului trofee, el nu poate să-și aducă lui și victimei sale decât nimicirea totală. Neutrul ar avea de suferit în egală măsură cu beligeranții.

Acestea sînt fapte crude pe baza cărora vom putea obține pace, înșirîți, o pace îndelungată. Mijlocul însuși al războiului este un semn de avertisment. Dar acest mijloc al însușirii războiului nu poate rezolva prin el însuși problemele internaționale sau înlătură divergențele care există între noi. Tocmai pentru a încerca să obținem un progres în ceea ce privește aceste probleme și divergențele ne-am întîlnit astăzi aici. Și la această conferință noi trebuie să le abordăm pornind în primul rînd de la situația din Europa.

Care este principala problemă? Desigur fără nici o îndoială — unitatea Germaniei. Atîta timp cît Germania este scindată, Europa va rămîne scindată. Atîta timp cît unitatea Germaniei nu va fi restabilită, pe acest continent nu poate exista nici încredere, nici securitate. În limitele zonei noastre occidentale am făcut tot ce am putut pentru unificarea Germaniei: am lichidat barierele dintre zonele noastre. Am considerat cele trei zone occidentale ca un tot economic și le-am dat un guvern federal. Am pus capăt ocupației.

Cu totul independent de principalele aspecte ale unificării Germaniei ar putea fi realizat un progres real dacă în rîndul timpului cît durează tratativele noastre cu privire la unitatea germană, guvernul sovietic ar considera posibil să slăbească restricțiile cu caracter material care adîncesc în prezent scindarea Germaniei și împiedică un contact între germanii din Răsărit și cei din Apus.

Trbuie să trec acum la probleme mai largi legate de unificarea Germaniei. Care este cauza esențială a conferinței de la Berlin de anul trecut? Trbuie să privim această problemă cît mai nepărtinitor cu putință pentru a clarifica ce progres vom putea face în ceea ce privește pășirea pozițiilor, pare-se statornicie, pe care marile puteri, alît de o parte și de cealaltă, s-au considerat silit să le adopte. La conferința de la Berlin, Occidentul a propus ca Germania să fie unificată în condițiile unor alegeri libere, acordîndu-se Germaniei dreptul liber de a-și alege propria ei politică externă.

În baza așa-numitului plan Eden, Germania putea să aleagă fie comunitatea cu Apusul, fie comunitatea cu Răsăritul, fie neutralitatea. Dar guvernul sovietic

nu a fost în măsură să adopte acest plan. Totuși, în adîncul inimii noastre știm că Germania trebuie unificată și că unei țări mari nu i se poate refuza în permanență posibilitatea de a-și alege în mod liber propria politică externă.

Cauza datorită căreia conferința de la Berlin a suferit un eșec constă în faptul că una din puterile care au participat la această conferință a considerat că o Germania unificată, reînarmată și care să-și exercite dreptul de a alege alăturarea alianța N.A.T.O. va constitui o primejdie tot mai mare pentru securitatea acestor puteri. Nu intenționez să discut în contradicție cu aceste temeri cu fost justificat sau nu. În ultimii zece ani motivele de suspiciune și neliniște au fost numeroase. Ele și-au găsit expresia în intensile programe de înarmare. Pentru a încerca să examinăm aceste probleme sub aspectul lor mai larg am acceptat cu toții să desfășurăm lucrările prin Comisia O.N.U. pentru dezarmare. Salutăm progresul vizibil realizat recent în această comisie, care dovedește importanța gradului de unitate de vederi care se conturează între diferitele propuneri ale puterilor occidentale și propunerile pe care ni le-a făcut recent guvernul sovietic. Toate aceste discuții vor continua, însă după cum știm necesitatea directă constă în a face un început practic. O problemă care nu suferă amănare este cum să se înceapă procesul de micșorare a înarmării și de înlăturare a suspiciunilor și fricilor. Există și o problemă practică, și anume în ce fel putem elabora și exercita în comun un control eficace asupra armamentelor și forțelor armate.

Restabilirea unei Germanii unite nu va mări și nu va micșora prin ea însăși nici o primejdie care se poate crede că ar exista pentru securitatea Europei. Totul va depinde de condițiile în care va avea loc reunificarea. Doresc de aceea să propun acum ca noi să examinăm o serie de propuneri legate între ele care urmează să fie înfăptuite. În primul rînd, ele sînt menite să slăbească temerile în ce privește accentuarea primejdiilor care, după cum considerau unii la Berlin, ar putea urma după adoptarea planului nostru.

În al doilea rînd, ele sînt menite să înfăptuiască în practică o experiență în domeniul unui control eficace asupra armamentelor. Și aceasta, dacă va avea un succes local în Europa, va putea, după cum s-a mai întîmplat, să se extindă de la centru spre periferie. Dacă vom putea să creăm măcar o singură dată un sentiment de securitate pe continentul european, dacă vom putea să creăm un sistem eficace de micșorare a înarmării pe acest continent — nu vom putea oare spera că acest prim succes va fi un succes prealabil unei înțelegeri mai largi și cu perspective mai îndepărtate? De aceea, noi avem cîteva idei care, după părerea noastră, pot fi utile în acest scop. După cum am mai spus, țelul nostru este de a asigura unificarea Germaniei și de a i se acorda libertatea de a colabora cu orice țară, după alegerea ei, lucru care nu va prezenta nici un fel de primejdie pentru nimeni. Nu încapem îndoială că există multe căi pentru realizarea acestui lucru. Pentru a ilustra la ce mă refer, îngăduiți-mi să dau cîteva exemple. Ele vor include parțial acțiuni și parțial asigurări. Să ne oprim pentru început la cele din urmă. Am fi gata să devenim participanți la un pact de securitate al cărui membri ar putea să devină cel care stau la această masă și Germania unificată. În

condițiile ei proprii fiecare țară ar putea să declare că este gata să acorde ajutor victimei unei agresiuni, oricare ar fi ea. Există multe forme pe care le-ar putea căpăta acest pact. Am fi gata să studiem aceste forme și să ne expunem punctul de vedere asupra lor. Am propune să încheiem orice acord similar sub supravegherea Organizației Națiunilor Unite. Înțelegem noiștră ar fi de asemenea ca, dacă vreo țară membră ar încălca pacea, acea țară să fie lipsită totodată de orice drepturi de care se bucură în prezent în conformitate cu acordurile existente.

În al doilea rînd am fi gata să discutăm și să încercăm să realizăm un acord cu privire la efectivul total al forțelor armate și al armamentelor fiecărei părți a Germaniei și al țărilor vecine cu Germania. Pentru a face aceasta ar fi necesar să aderăm la un sistem de control reciproc cu scopul de a supraveghea în mod eficace realizarea acestui acord. Sperăm că toate țările reprezentate aici vor participa la acest acord împreună cu Germania unificată. Este limpede că nici o propunere în acest domeniu nu va exclude sau amina activitatea Comisiei pentru dezarmare a Organizației Națiunilor Unite, căreia îi acordăm o mare importanță.

Există oare și alte asigurări pe care să ni le putem da unul altuia? Există una care, după părerea mea, ar trebui fără îndoială examinată. Trbuie să fim gata să studiem posibilitatea creării unei zone demilitarizate între est și vest.

Prește că aceste idei se limitează în cazul de față la regiunea Europei, însă sînt convins că ele ne-ar putea ajuta aici în munca practică și că ar putea servi ca exemplu. Le voi trece în revistă. Există propunerea de a se încheia un pact de securitate mutuală. Există perspectiva încheierii unui acord cu privire la efectivul general al forțelor armate și al armamentelor celor două grupe, atît în Germania, cît și în țările vecine cu Germania. Acest acord s-ar găsi sub un control reciproc. Există de asemenea ideea creării unei zone demilitarizate.

Dacă am putea începe activitatea în această direcție am avea posibilitatea să elaborăm un plan constructiv și încurajator pentru asigurarea păcii în Europa. În înfăptuirea acestor idei ar crea o securitate deplină: tocmai datorită faptului că lipsesc o asemenea securitate, Germania continuă în prezent să fie scindată. Propun ca ele să formeze obiectul unui studiu ulterior. Am făcut aici numai o expunere succintă a acestor idei.

Există și alte aspecte ale activității noastre comune despre care aș putea aminti. De pildă, am saluta cu căldură orice propuneri care ar duce la o mai mare libertate de circulație și schimburi între popoarele noastre.

Or, cred că tocmai după succesul nostru în realizarea unei serii de rezultate practice în ce privește viitorul Germaniei și al securității europene vor fi judecate rezultatele acestei conferințe. Vrem să cădem de acord asupra a două probleme: necesitatea stringență a unificării Germaniei și căutarea minuoasă a unor mijloace cu ajutorul cărora acest lucru poate fi realizat. Nu pretind că ideile noastre să fie considerate drept un plan încheiat, însă ele reprezintă o schiță care, dacă se va cădea de acord asupra ei, va putea fi fără îndoială elaborată în mod definitiv. Dacă putem elabora ceva similar înainte de a părăsi Geneva la sfîrșitul acestei conferințe, popoarele lumii nu vor fi dezamăgite.

(Continuare. Începutul în „Scinteia” nr. 3339)

În declarația sa, domnul prim-ministru Eden s-a pronunțat pentru necesitatea unui acord între țările noastre în problema securității în Europa. Este un lucru foarte important. Tocmai către aceasta năzuiește Uniunea Sovietică.

Această acțiune a guvernului sovietic constituie o nouă dovadă a năzuinței lui de a contribui la rezolvarea sarcinii creării unei securități autentice, efective, în Europa. Guvernul sovietic consideră că în ultimă instanță trebuie să năzuim cu pe teritoriile statelor europene să nu existe trupe străine.

Retragerea trupelor străine de pe teritoriile statelor europene și restabilirea în această privință a situației care a existat înainte de cel de-al doilea război mondial ar avea prin ea însăși o mare însemnătate pentru întărirea păcii, ar îmbunătăți în mod radical situația în Europa și ar înlătura una din principalele surse, dacă nu chiar sursa principală, a neînțelegerii care există în prezent în relațiile dintre state.

Însemnătatea acestei acțiuni apare și mai evidentă dacă ea este privită în legătură cu problema reducerii armamentelor și interzicerii armei atomice. Retragerea trupelor străine de pe teritoriile statelor europene ar înlesni în mare măsură posibilitatea realizării unui acord atît în domeniul reducerii armamentelor clasice ale statelor europene, și nu numai ale celor europene, cît și în problema interzicerii folosirii armei nucleare.

Este de sine înțelese că Uniunea Sovietică, formulînd asemenea considerente, nu cere pentru sine nici un fel de condiții deosebite, deși experiența istoriei arată că ea are motive să se îngrijască de frontierele sale apusene într-o măsură nu mai mică, cît mai mare decît anumite alte state. Este îndeosebi cunoscut că atunci cînd ataca țara noastră, agresorul și-a croit nu odată drum prin teritoriile statelor situate la vest de frontierele Uniunii Sovietice.

Am vrea să cunoaștem atitudinea guvernului S.U.A., Marii Britanii și Franței față de considerentele guvernului sovietic, exprimate de mine, atît în problema reducerii armamentelor și interzicerii armei atomice, cît și în problema creării unui sistem de securitate colectivă în Europa și retragerii trupelor străine de pe teritoriile statelor europene.

Fiește că realizarea acordului necesar într-una sau alta din aceste probleme, fiecare din ele avînd o mare importanță pentru destinele lumii, poate necesita timp, chiar dacă noi am cădea de acord asupra bazelor rezolvării lor. Tînid seama de această, precum și de faptul că statele reprezentate la actuala conferință și-au asumat anumite obligații în baza tratatelor și acordurilor încheiate cu alte țări, se pune problema acțiunilor care trebuie întreprinse pentru ca, pînă la realizarea acordului necesar, eforturile celor patru puteri să fie îndreptate spre destinația în care sînt necesare.

Or, cred că tocmai după succesul nostru în realizarea unei serii de rezultate practice în ce privește viitorul Germaniei și al securității europene vor fi judecate rezultatele acestei conferințe. Vrem să cădem de acord asupra a două probleme: necesitatea stringență a unificării Germaniei și căutarea minuoasă a unor mijloace cu ajutorul cărora acest lucru poate fi realizat. Nu pretind că ideile noastre să fie considerate drept un plan încheiat, însă ele reprezintă o schiță care, dacă se va cădea de acord asupra ei, va putea fi fără îndoială elaborată în mod definitiv. Dacă putem elabora ceva similar înainte de a părăsi Geneva la sfîrșitul acestei conferințe, popoarele lumii nu vor fi dezamăgite.

Prezentînd programul de dezarmare și de creare a unui sistem de securitate european, guvernul sovietic pornește de la faptul că slăbirea înarmării în relațiile internaționale și crearea unui sistem efectiv de securitate în Europa ar înlesni în mare măsură rezolvarea problemei germane, ar crea premisele necesare pentru unificarea Germaniei pe baze pașnice și democratice.

Guvernul sovietic a fost și este pentru unificarea Germaniei în conformitate cu interesele naționale ale poporului german și cu interesele securității Europene. Unificarea Germaniei ca stat democrat și iubitor de pace ar avea o uriașă însemnătate atît pentru destinele păcii în Europa,

cît și pentru națiunea germană însăși, căreia războaiele i-au adus nu odată mari jertfe și distrugerii. Ea ar deschide în fața poporului german posibilități largi de dezvoltare a economiei pașnice și a culturii Germaniei, de ridicare a prosperității populației ei.

Trbuie să recunoaștem că principala obstacol în calea unificării Germaniei este în prezent remilitarizarea Germaniei occidentale și includerea ei în grupările militare ale puterilor occidentale. Aici ar trebui să se procedeze la un schimb de păreri, neîntînd faptul că este necesar să se obțină rezolvarea problemei germane chiar dacă în actualitate condiții nu s-ar reuși să se ajungă dintr-o dată la un acord cu privire la unificarea Germaniei. În acest caz este necesar ca această problemă să fie rezolvată pas cu pas.

Consider necesar să insist și asupra altor cîteva probleme. Guvernul sovietic este de părere că statele participante la tratatul Atlanticului de nord și la acordurile de la Paris, pe de o parte, și statele participante la tratatul de la Varșovia, pe de altă parte, și-ar putea asuma obligații reciproce de a nu folosi forța armată unele împotriva altora. Este de sine înțelese că asemenea obligații nu trebuie să subrezească dreptul inalienabil al statelor la auto-apărare individuală sau colectivă în cazul unei agresiuni armate, drept prevăzut în articolul 51 din Carta O.N.U.

Ele și-ar putea asuma de asemenea obligația de a se consulta reciproc dacă s-ar ivi între ele divergențe sau litigii, care ar primejdi menținerea păcii în Europa. Guvernul sovietic ar dori să atragă atenția guvernelor Franței, Marii Britanii și S.U.A. asupra unei probleme importante, care devine tot mai actuală.

Se știe că în ultimul timp în unele state crește tot mai mult mișcarea pentru ducerea unei politici de neutralitate, a unei politici de neparticipare la blocuri și coaliții militare. Experiența arată că unele state care au dus în timpul războaielor o politică de neutralitate, au asigurat poezilor lor securitatea și au avut un rol pozitiv. Aceasta se confirmă și prin experiența celui de-al doilea război mondial, cu toate că neutralitatea anumitor țări nu a fost împrăsiabilă.

Guvernul sovietic consideră de asemenea că dacă unele state sau altele, care doresc să ducă o politică de neutralitate și neparticipare la grupări militare, atît timp cît aceste grupări există, ar pune problema garanțiilor securității și inviolabilității lor teritoriale, marile puteri trebuie să țină seama de astfel de dorințe. În orice caz, în ceea ce o privește, Uniunea Sovietică este gata să participe la astfel de garanții, așa cum a declarat, de pildă, în legătură cu Austria.

Aici a fost atînată problema țărilor din Europa răsăriteană — a țărilor de democrație populară. A ridică această problemă la conferință înseamnă să fim împinși spre un amestec în treburile interne ale acestor state.

Or, se știe prea bine că regimul de democrat-popular din aceste țări a fost instaurat de popoare înseși pe baze libere exprimate a voinței lor. În afară de aceasta, nimeni nu ne-a împuternicit să examinăm situația din aceste țări.

Așadar nu există motive pentru a discuta această problemă la conferința noastră.

Aici s-a atins de asemenea problema așa-zisului „comunism internațional”. Se știe însă că conferința noastră a fost convocată pentru discutarea problemelor relațiilor dintre state și nu pentru discutarea activității unor sau altora dintre partidele politice din diferite țări sau relațiilor dintre aceste partide. Pornind de la aceasta, noi considerăm că ridicarea acestei probleme la conferința șefilor guvernelor este nelocul ei.

Guvernul sovietic și-a exprimat în repetate rînduri atitudinea în privința necesității reglementării problemelor Asiei și Extremului Orient. El a atras în special atenția statelor corespunzătoare asupra situației serioase create în regiunea Taiwanului, care s-a transformat într-un

focar primejdiios de complicații în Extremul Orient. Reglementarea situației în Asia și în Extremul Orient, inclusiv în regiunea Taiwanului, pe baza recunoașterii dreptului incontestabil al Chinei asupra acestei insule, ar avea o mare însemnătate pentru îmbunătățirea întregii situații internaționale.

În legătură cu aceasta, consider necesar să reamintesc năzuința bine cunoscută a guvernului Republicii Populare Chineze de a reglementa problema Taiwanului pe calea unor tratative directe între S.U.A. și R.P. Chineză.

Este necesar să menționăm de asemenea importanța problemei restabilirii drepturilor legitime ale Republicii Populare Chineze la O.N.U. Actuala situație, cînd în această organizație continuă să se afle un reprezentant ciankaișist, iar marea Republică Populară Chineză este lipsită de posibilitatea de a-și ocupa locul, este nu numai anormală, ci și inadmisibilă. Este necesar să se repare această nedreptate și cu cît aceasta se va face mai repede cu atît va fi mai bine.

Guvernul sovietic consideră că conferința celor patru puteri, depunînd eforturi pentru îmbunătățirea relațiilor dintre state, trebuie să acorde atenție problemei întăririi legăturilor economice între ele și îndeosebi problemei largirii comerțului.

În actuala situație, cînd într-o serie de state au fost introduse îngrădiri artificiale de tot felul, în urma cărora relațiile economice și comerciale care s-au stabilit în decursul unei perioade îndelungate între multe state din lume au fost rupte, aceste îngrădiri reprezintă o piedică serioasă în calea micșorării încordărilor internaționale. Astfel de îngrădiri, existente deobicei atuncî cînd economia statelor este subordonată intereselor preșterilor de război, nu pot găsi nici un fel de justificare dacă se ține seama de năzuința spre un acord în problemele internaționale nereglementate și spre încetarea „războiului rece”.

Atragem atenția asupra acestui fapt nu pentru că economia Uniunii Sovietice nu ar putea face față fără restabilirea relațiilor economice și comerciale normale cu statele cu care aceste relații au fost, nu din vina noastră, turburate. Vorbim despre aceasta întrucît în acest domeniu există mari posibilități pentru stabilirea unor relații normale și prietenoși între țări, care pot da rezultate favorabile pentru ridicarea bunăii stări a popoarelor, micșorarea încordărilor internaționale și întărirea încrederii între state.

Am fost și rămînem adepții unei largi dezvoltări a contactului și colaborării internaționale în domeniul culturii și științei, adepții înlăturării piedicilor care stau în calea relațiilor dintre popoare. Sîntem convins că dezvoltarea largă a colaborării culturale și științifice internaționale ar corespunde aceluși țel — micșorarea încordărilor în relațiile dintre state și stabilirea încrederii necesare între ele.

Acestea sînt cele mai importante probleme care, după părerea guvernului sovietic, ar trebui examinate la conferința noastră și considerentele pe care el ar dori să le formuleze de la începutul lucrărilor noastre în legătură cu aceste probleme.

Am ascultat aci declarațiile șefilor guvernelor Statelor Unite, Franței și Marii Britanii. În aceste declarații au fost ridicate multe probleme importante, asupra cărora trebuie să avem un schimb de păreri pentru a găsi bazele înțelegerii necesare în problemele respective. Printre problemele menționate sînt și probleme care necesită un studiu suplimentar. Sînt de asemenea probleme asupra cărora avem puncte de vedere diferite, însă, după părerea noastră, aceasta nu trebuie să împiedice activitatea rodnică a conferinței noastre.

În ceea ce-l privește, guvernul sovietic va face tot ceea ce depinde de el pentru ca actuala conferință să îndeplătească speranțele popoarelor însetate de o viață pașnică și liniștită.

La Geneva, după primul schimb de păreri

GENEVA 19 (prin telefon) — Conferința șefilor guvernelor U.R.S.S., S.U.A., Angliei și Franței și-a început lucrările într-o atmosferă cordială, promițătoare în ce privește desfășurarea ei viitoare. Aceasta este constatarea aproape unanimă a ziariștilor și observatorilor aflați aici. Este, de pildă, caracteristic comentariul transmis de unul din corespondenții din Geneva și agenției americane „Associated Press”, în care se spune: „Cuvîntările rostite de șefii celor patru guverne au scos la iveală anumite puncte de armonie, care ar putea duce la o scădere a încordării internaționale.”

Declarațiile făcute de președintele S.U.A., Eisenhower, primul ministru al Franței, Faure, primul ministru al Angliei, Eden, și președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. A. Bulganin, s-au caracterizat într-adevăr prin tonul lor moderat și conciliant. În cercurile ziariștilor aflați aci se spune că din tonul și aspectul general al cuvîntărilor rostite luni rezultă că șefii guvernelor celor patru puteri n-au uitat că se află reuniți la masa conferinței în urma dorinței aprinse de pace și colaborare internațională exprimată în lumea întreagă. Declarațiile tuturor reprezentanților celor patru puteri au arătat că există probleme în care este necesar un schimb de păreri pentru a găsi bazele înțelegerii necesare. Există și probleme care cer un studiu suplimentar. De asemenea există probleme asupra cărora punctele de vedere sînt diferite. Dar, după cum a arătat N. A. Bulganin, aceasta nu trebuie să împiedice activitatea rodnică a conferinței. „În ceea ce-l privește, guvernul sovietic — a spus N. A. Bulganin — va face tot ceea ce depinde de el pentru ca actuala conferință să îndeplătească speranțele popoarelor însetate de o viață pașnică și liniștită.”

Cuvîntarea rostită de șeful delegației sovietice a dovedit pe deplin acest lucru, impunîndu-se atenției tuturor prin caracterul ei constructiv și prin propunerile ei concrete și realiste. Puternica impresie pozitivă pe care a făcut-o declarația șefului guvernului sovietic, N. A. Bulganin, s-a oglindit în numeroase ecouri de presă: „Intervenția sovietică — a recunoscut o agenție franceză, „France Presse” — a cuprins propuneri demne de a fi examinate.”

Au fost salutate și acele pasaje din cuvîntarea președintelui Eisenhower în care se ogîndesc năzuințele opiniei publice spre o pace trinitică, cum este, de pildă, pasajul — remarcat de N. A. Bulganin — în care se spune că „poporul american ar dori să fie prietenul poporului sovietic” și că între popoarele american și sovietic nu există litigii, conflicte, dușmănie pe plan comercial. Desigur că președintele Eisenhower a avut dreptate și atunci cînd, pornind de la existența deosebirilor în ce privește convingerile filozofice, a remarcat că nu este întotdeauna necesar ca oamenii să se gîndească și să creadă la fel pentru ca să poată conlucra. Principala — a spus el — este ca nimeni să nu încerce să obțină prin forță sau violență triumful convingerilor sale și să-și impună astfel sistemul său cuiva care nu-l dorește.

Cu toate acestea, în cuvîntarea președintelui Eisenhower s-a sugerat ca conferința de la Geneva să se ocupe de problema țărilor din Europa răsăriteană — a țărilor de democrație populară. Opini publică nu poate să nu fie de acord cu părerea exprimată de N. A. Bulganin că a ridică această problemă la conferință înseamnă a îndrepta lucrurile spre amestec în treburile interne ale acestor state. Poporul român, ca și alte popoare din Europa răsăriteană, și-a dobîndit cu un deceniu în urmă independența națională și și-a ales o orînduire socială potrivit experienței sale istorice, năzuințelor sale, voinței sale, liber exprimate. Noi sîntem de părere că deosebirile de orînduire socială nu poate să împiedice coexistența și colaborarea cu țări care au altă orînduire, cu condiția respectării stricte a su-

veranității naționale și a neamstecului în treburile interne ale altor popoare. În cuvîntarea sa, președintele Eisenhower a remarcat că cei patru participanți la conferință nu au împuternicit din partea tuturor și în toate chestiunile. Acest lucru este desigur valabil și în chestiunile interne ale țărilor de democrație populară.

În legătură cu așa-zisa chestiune a „comunismului internațional”, care a fost de asemenea ridicată de președintele Eisenhower în cuvîntarea sa, se poate observa de asemenea că dezvoltarea politică în fiecare țară este o chestiune care privește poporul acelei țări. După cum se știe, Uniunea Sovietică și țările de democrație populară se mențin consecvent pe poziția neamstecului în treburile interne ale altor țări. Desigur că cauza distinderii internaționale poate avea numai de câștigat dacă la conferința celor patru puteri se va urmări delimitarea între problemele relațiilor între state și probleme interne ale statelor.

Cuvîntarea rostită de șeful delegației franceze, E. Faure, a reținut atenția cercurilor conferinței prin unele propuneri pozitive, cum este, de pildă, aceea privind reducerea bugetelor militare. În legătură cu aceasta, șeful guvernului sovietic a arătat că propunerea prezintă interes și merită să fie studiată cu atenție. Se pare că nu la fel a fost primită această propunere în unele cercuri americane.

dacă el este monarhic sau republican, capitalist sau socialist, deoarece problema sistemului social și economic existent în oricare stat este o problemă internă a poporului respectiv”. În continuare N. A. Bulganin a prezentat o serie de propuneri și sugestii care constituie noi și însemnate contribuții ale Uniunii Sovietice la rezolvarea problemelor internaționale litigioase și la consolidarea păcii în lume.

Pornind de la necesitatea de a se pune capăt curselor înarmărilor, de a se interzice arma atomică și de a se asigura folosirea energiei atomice exclusiv în scopuri pașnice, guvernul sovietic a prezentat, după cum se știe, importante sale propuneri din 10 mai a.c. Aceste propuneri constituie de fapt, așa cum a reamintit N. A. Bulganin, o însușire a propunerilor făcute de puterile occidentale în ce privește armamentele clasice. Desigur că Uniunea Sovietică este în drept să aștepte ca aceste puteri să facă un pas care să constituie un acord în problema interzicerii armei atomice, ceea ce ar permite stăruirea problemei dezarmării pe un teren real. Și aceasta cu atît mai mult cu cît Uniunea Sovietică se pronunță totodată pentru o largă colaborare internațională în domeniul folosirii energiei atomice în scopuri pașnice. După această vorbire importantă hotărîre a guvernului sovietic anunțată luni de N. A. Bulganin, de a aloca pentru fondul internațional de materiale atomice de pe lîngă Agenția internațională pentru energia atomică o cantitate corespunzătoare de materiale dezagregabile, de îndată ce se va ajunge la un acord cu privire la crearea unei asemenea agenții.

O altă chestiune de mare însemnătate pentru pacea lumii este aceea a creării unui sistem de securitate colectivă în Europa. În vederea realizării unui acord în această chestiune U.R.S.S. propune — după cum a arătat N. A. Bulganin — ca crearea sistemului de securitate să fie împărțită în două perioade: perioada în care statele participante la tratat, fără să se elibereze de obligațiile asumate anterior, să fie în plus obligate de a se abține de la folosirea forțelor armate și de a rezolva toate litigiile ivite între ele prin mijloace pașnice; o a doua perioadă în care valabilitatea tratatului Atlanticului de nord, a acordurilor de la Paris și a tratatului de la Varșovia ar începe cu totul, rămînid să acționeze numai obligațiile de

securitate colectivă asumate prin noul tratat.

În legătură cu năzuința permanentă a guvernului sovietic de a se asigura securitatea și pacea Europei, precum și o reducere corespunzătoare a nivelului înarmărilor, este deosebit de însemnată declarația lui N. A. Bulganin cu privire la tendința pe care ar trebui să o aibă toate statele de a asigura retragerea tuturor trupelor străine din țările Europei și de a restabili în această privință situația care a existat înainte de cel de-al doilea război mondial.

N. A. Bulganin a arătat că slăbirea încordării în relațiile internaționale și crearea unui sistem efectiv de securitate în Europa ar înlesni în mare măsură rezolvarea problemei germane, creînd premisele necesare pentru unificarea Germaniei pe baze pașnice și democratice. Desemnînd pe cei doi coordonatori ce caută în ultima vreme să se acrediteze ideea că U.R.S.S. ar fi pierdut, chipurile, interesul pentru unificarea Germaniei, N. A. Bulganin a declarat în termeni clari și precizi: Guvernul sovietic a fost și este pentru unificarea Germaniei în conformitate cu interesele naționale ale poporului german și cu interesele securității Europene. Principala piedică în calea unificării Germaniei este în prezent remilitarizarea Germaniei occidentale, includerea ei în grupări militare ale puterilor occidentale.

Delegația guvernamentală sovietică a atras atenția celorlalți participanți la conferință și asupra posibilității ca statele membre ale pactului nord-atlantic și ale acordurilor de la Paris, pe de o parte, și statele-participante ale tratatului de la Varșovia — pe de altă parte, să-și asume obligații reciproce de a nu folosi forța armată unele împotriva altora și să-și asume de asemenea obligația de a se consulta reciproc dacă s-ar ivi între ele neînțelegeri care ar primejdi menținerea păcii în Europa.

Uniunea Sovietică consideră de asemenea că marile puteri ar putea să adopte o atitudine favorabilă față de statele care ar dori să ducă o politică de neutralitate și neparticipare la grupări militare. Uniunea Sovietică este gata să participe la astfel de garanții.

Ca o nouă și convingătoare dovadă a politicii de pace a Uniunii Sovietice ce tinde spre continuă slăbire a încordărilor internaționale este considerată o altă hotărîre a guvernului sovietic anunțată

la Geneva — și anume hotărîrea de a demobiliza contingentele de trupe ce vor fi retrase din Austria în urma încheierii tratatului de stat. Guvernul sovietic cheamă guvernele S.U.A., Angliei și Franței să urmeze acest exemplu, în vederea unei reduceri corespunzătoare a efectivului forțelor lor armate. În cursul cuvîntării sale N. A. Bulganin a arătat că o mare însemnătate pentru îmbunătățirea întregii situații internaționale ar avea o reglementare a situației în Asia și Extremul Orient.

În cursul zilei de azi conferința și-a continuat lucrările. Dimineața a avut loc o ședință a miniștrilor de externe ai celor patru țări, în cursul căreia s-a căzut de acord asupra următoarei ordine de zi a ședinței din 19 iulie:

1) problema unificării Germaniei; 2) problema securității europene; 3) problema dezarmării și 4) problema dezvoltării legăturilor dintre Răsărit și Apus.

Toată lumea a remarcat aci ca un fapt deosebit de grăitor că pentru a se cădea de acord asupra ordinii de zi n-a fost necesar decît o oră și jumătate. În cursul după-amiezii, cei patru șefi de guverne au început examinarea ordinii de zi fixate. În zilele viitoare urmează să se deponde o muncă încordată, migăloasă, răbdătoare, de care va depinde ca conferința să-și atingă scopul.

În contrast cu manifestările de colaborare care se produc în cadrul conferinței se află activitatea unor dintre ziariștii occidentali prezenți, care au și început să facă încercări de a falsifica și interpreta în mod tendențios și rău vointă poziția delegației sovietice. Din cercurile acestor ziariști, printre care se numără corespondentul ziarului american „Daily News”, răsună de asemenea îndemnurile la continuarea „războiului rece” și a „politicii de forță”. Aceste glasuși exprîmă opinia acelor cercuri care nu pot fi de acord cu perspectiva încheierii curselor de înarmări și a sărbîrii continue a încordărilor internaționale. Este de așteptat ca aceste cercuri să exercite presiunile lor asupra conferinței în scopul de a împiedica să se ajungă la înțelegere.

Milioane și milioane de oameni de pe tot cuprînsul globului doresc din toată inima ca conferința de la Geneva să constituie un pas însemnat pe calea destințerului în relațiile internaționale și a consolidării păcii.

Cea de-a doua ședință a conferinței de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri

GENEVA 19 (Agerpres). — TASS în dimineața zilei de 19 Iulie, miniștrii Afacerilor Externe ai U.R.S.S., S.U.A., Angliei și Franței, care participă la conferința șefilor guvernelor celor patru puteri s-au întrunit în prima lor ședință.

La ședință au participat: din partea U.R.S.S. — V. M. Molotov, din partea S.U.A. — J. Dulles, din partea Angliei — H. McMillan, iar din partea Franței — A. Pinay.

Au asistat consilierii și experții ai celor patru delegații. A fost examinată problema ordinii de zi a ședinței conferinței șefilor guvernelor din după-amiaza zilei de 19 Iulie.

Miniștrii au adoptat în unanimitate hotărârile

GENEVA 19 (Agerpres). — TASS transmite: În după-amiaza zilei de 19 Iulie a avut loc cea de-a doua ședință a conferinței șefilor guvernelor celor patru puteri. Ședința a fost prezidată de E. Faure.

Aprobind ordinile de zi elaborate în cursul ședinței din 19 Iulie, miniștrii Afacerilor Externe ai celor patru puteri, șefii celor patru guverne au trecut la discutarea primului punct de pe ordinea de zi — problema germană.

Primul a luat cuvântul în această problemă primul ministru al Angliei, A. Eden.

El și-a exprimat satisfacția în legătură cu faptul că în punctele de vedere expuse la conferință, cel puțin în problema necesității unificării Germaniei sînt multe puncte comune.

Participanții la conferință, a spus Eden, cunosc punctul de vedere al delegației engleze în problema unificării Germaniei, care este o problemă nu numai importantă ci și urgentă.

Guvernul englez a prezentat la Berlin un plan, iar la actuala conferință, delegația engleză a completat acest plan cu câteva idei.

Eden a spus că mareașalul Bulganin a făcut la 18 Iulie o declarație foarte interesantă. El a relevat că este foarte pretios înșuși tonul declarației lui Bulganin în problema germană.

El a declarat apoi că ar dori să capete precizări în legătură cu locul din declarația lui Bulganin în care se spune că stabilirea unui sistem eficace de securitate colectivă este o premiză pentru reunificarea Germaniei.

Potrivit spuselor lui Eden, el ar fi neliniștit dacă ar fi necesar să se realizeze un acord și să se încheie un pact de securitate care să includă întreaga Europă și, firește, Statele Unite, înalte de realizarea unui acord asupra reunificării Germaniei. Eden și-a exprimat părerea că încheierea unui pact general european de securitate nu poate fi realizată rapid, fiind seama de faptul că pe continentul european există mai multe puncte de vedere divergente.

Referindu-se la propunerea care în pactul european de securitate fiecare parte a Germaniei să fie reprezentată separat, Eden a spus că în această privință există dificultăți mari. Șeful guvernului englez a spus în continuare că el consideră mai simplu un proiect de pact de securitate mutuală între cele patru puteri reprezentate la conferință și Germania unificată.

În încheiere, Eden a declarat că el nu

vărta ea pe ordinea de zi a ședinței din 19 Iulie să fie incluse patru probleme, despre care s-a vorbit în declarațiile făcute de șefii guvernelor tuturor celor patru puteri în ședința din 18 Iulie și anume:

1. Problema germană
2. Problema securității europene
3. Problema dezarmării
4. Problema dezvoltării contactului dintre Apus și Răsărit.

Miniștrii au căzut de asemenea de acord ca problema includerii pe ordinea de zi a altor probleme ridicate în ședința din 18 Iulie, în declarațiile șefilor guvernelor, să fie prezentată spre examinare șefilor guvernelor.

pretinde că propunerea sa este atocuprinzătoare și că este gata să discute și alte propuneri, în completarea celor prezentate de delegația engleză.

A luat apoi cuvântul șeful delegației sovietice, N. A. Bulganin. El a reamintit că în afară de cele patru probleme care sînt incluse în ordinea de zi a ședinței din 19 Iulie a conferinței mai există încă trei probleme a căror includere pe ordinea de zi a conferinței trebuie să fie hotărîtă de șefii guvernelor înșiși.

Bulganin a spus că el consideră necesar ca la sfîrșitul ședinței să rediscute despre aceste trei probleme. N. A. Bulganin a reamintit aceste probleme: Prima problemă — încetarea „războiului rece” și întărirea încrederii între state; a doua problemă — politica de neutralitate; și a treia — chestiunile Asiei și Extremului Orient.

N. A. Bulganin a spus apoi la problema germană. El a trecut cu problema germană nu poate fi examinată separat de reunificarea Germaniei occidentale și de participarea ei la blocuri militare. Unificarea Germaniei depinde de căile pe care le va urma dezvoltarea Germaniei occidentale: dacă ea se va transforma într-un stat militarizat participând la grupări militare sau dacă va fi aleasă o altă cale de dezvoltare, pașnică, care va corespunde intereselor naționale ale poporului german și va duce la unificarea Germaniei ca stat democratic și iubitor de pace.

Șeful delegației sovietice a arătat că în actuala situație guvernul sovietic ține seama de faptul că Germania occidentală a aderat la gruparea nord-atlantică și la Uniunea Europei occidentale, iar acordurile de la Paris au fost ratificate. Noi nu punem în prezent problema denunțării acordurilor de la Paris și a retragerii Germaniei occidentale din grupările militare. Unificarea Germaniei depinde de grupările militare. Eden și-a exprimat părerea că încheierea unui pact general european de securitate nu poate fi realizată rapid, fiind seama de faptul că pe continentul european există mai multe puncte de vedere divergente.

Referindu-se la propunerea care în pactul european de securitate fiecare parte a Germaniei să fie reprezentată separat, Eden a spus că în această privință există dificultăți mari. Șeful guvernului englez a spus în continuare că el consideră mai simplu un proiect de pact de securitate mutuală între cele patru puteri reprezentate la conferință și Germania unificată.

În încheiere, Eden a declarat că el nu

Declarația comună a guvernului sovietic și guvernului R. D. Vietnam

MOSCOVA 19 (Agerpres). — TASS transmite textul declarației comune a guvernului sovietic și guvernului Republicii Democratice Vietnam:

Între 12 și 18 Iulie s-a aflat în Uniunea Sovietică, la invitația guvernului sovietic, delegația guvernamentală a Republicii Democratice Vietnam, condusă de tovarășul Ho Și Min, președintele și primul ministru al R. D. Vietnam. În această perioadă au avut loc tratative între guvernul Uniunii Sovietice și delegația guvernamentală a Republicii Democratice Vietnam.

Din partea sovietică la tratative au participat: K. E. Vorosilov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. S. Hrușciov, prim secretar al C.C. al P.C.U.S., L. M. Kaganovici, A. I. Mikolan, V. M. Molotov, M. G. Peruvhin, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

Din partea Republicii Democratice Vietnam, la tratative au participat: Ho Și Min, președintele și primul ministru al Republicii Democratice Vietnam, Truong Sin, secretarul general al Partidului celor cîm muncesc din Vietnam, Le Van Ghien, ministrul Finanțelor, Fan An, ministrul Industriei și Comerțului, Nguen Van Guen, ministrul Învățămîntului, Nghiem Tuan Iem, ministrul Agriculturii și Silviculturii, Nguen Zui Trin, șeful cancelariei președintelui, Ung Van Hiem, locțiitor al ministrului Afacerilor Externe, Fam Ngok Thak, locțiitor al ministrului Sănătății, și Nguen Long Bang, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Democratice Vietnam în U.R.S.S.

Tratatul s-a desfășurat într-o atmosferă de sinceră cordialitate și prietenie. În cadrul tratativelor s-au discutat problemele întăririi și dezvoltării continue a relațiilor de prietenie dintre Uniunea Sovietică și Republica Democratice Vietnam, precum și problemele internaționale care prezintă un interes comun pentru cele două țări. Tratatul a arătat că între guvernele Uniunii Sovietice și Republicii Democratice Vietnam există o unitate de vederi deplină atât în problemele situației internaționale, cât și în domeniul dezvoltării continue a colaborării politice, economice și culturale între U.R.S.S. și Republica Democrată Vietnam.

Guvernele U.R.S.S. și Republicii Democratice Vietnam au confirmat în unanimitate că sînt gata să lupte neabătut pentru împlinirea întocmai a acordurilor de la Geneva cu privire la Indochina. Cele două guverne acordă o însemnată deosebire îndeplinirii prevederilor acordurilor de la Geneva cu privire la Vietnam, pornind de la faptul că pacea în Indochina poate fi consolidată numai după unificarea Vietnamului pe baza respectării suveranității, independenței, unității și integrității sale teritoriale, după cum s-a stabilit prin acordurile de la Geneva.

Cele două guverne au constatat cu satisfacție terminarea cu succes a regrupării trupelor, prevăzută de acordurile de la Geneva, și aplicarea celorlalte prevederi cu caracter militar ale acordurilor de la Geneva cu privire la Vietnam, realizate în urma eforturilor comune ale statelor interesate. Ele au recunoscut că acest succes în aplicarea acordurilor de la Geneva este o contribuție însemnată la cauza consolidării păcii și securității în Indochina și în lumea întreagă.

S-a relevat activitatea rodnică a comisiilor internaționale de supraveghere și control din Vietnam, Laos și Cambodgia, alcătuite din reprezentanții Indiei, Poloniei și Canadei, conduse de reprezentanții Indiei, și s-a exprimat speranța că aceste comisiii își vor îndeplini cu succes misiunea și în ceea ce privește obținerea reglementării politice în conformitate cu acordurile de la Geneva.

Cele două guverne au subliniat în unanimitate importanța organizării unor consultări, în termenul prevăzut de acordurile de la Geneva, între reprezentanții competenți ai Republicii Democratice Vietnam și Vietnamului de sud — în problemele legate de pregătirea alegerilor generale din Iulie 1956. În scopul unificării Vietnamului.

Guvernele Uniunii Sovietice și Republicii Democratice Vietnam consideră că statele care au semnat acordurile de la Geneva, precum și toate statele legate de aplicarea acestor acorduri, trebuie să ia măsurile necesare pentru traducerea lor în viață.

Cele două guverne au subliniat cu satisfacție marea însemnată pozitivă a hotărîrilor conferinței de la Bandung a țărilor Asiei și Africii, unde un rol deosebit de rodnic l-au avut Republica Populară Chineză și Republica India. Această conferință a fost un exemplu grăitor al colaborării cu succes în interesul păcii între țări cu orinduri politice și social-economice diferite.

În cursul tratativelor cele două guverne au constatat că, în relațiile dintre ele, se călăuzesc după principiile respectării reciproce a suveranității și integrității teritoriale, neagresiunii și neamestecului în treburile interne, egalității și avantajului reciproc, coexistenței pașnice, și au subliniat cu satisfacție că principiile sus-menționate sînt recunoscute și sînt acceptate pe scară tot mai largă de diferite state ca bază pentru o colaborare internațională largă și rodnică.

Cele două guverne consideră că relațiile prietenești dintre Republica Democrată Vietnam și alte state din Asia, relații care se întemeiază pe principiile sus-menționate, vor contribui la crearea și lărgirea zonei păcii în Asia de sud-est și astfel la cauza întăririi păcii în lumea întreagă.

Guvernele U.R.S.S. și Republicii Democratice Vietnam condamna cu hotărîre încercările de includere a Vietnamului de sud, Laosului și Cambodgiei în zona de acțiune a blocului militar agresiv din Asia de sud-est (S.E.A.T.O.), încercări care se află în contradicție cu acordurile de la Geneva. Guvernele U.R.S.S. și Republicii Democratice Vietnam au atras de asemenea atenția asupra incompatibilității cu hotărîrile de la Geneva a încercărilor de amestec ale unor puteri străine în treburile interne ale Vietnamului de sud, Cambodgiei și Laosului și a încercărilor de a impune acestor țări acorduri cu caracter militar.

Cele două guverne consideră că în momentul de față reglementarea problemelor politice internaționale depinde în întregime de hotărîrea statelor interesate de a realiza un acord între ele pe baza respectării intereselor legitime ale fiecărei părți.

Guvernele Uniunii Sovietice și Republicii Democratice Vietnam au relevat cu satisfacție activizarea tot mai puternică a popoarelor, îndreptată spre asigurarea păcii, ceea ce a și dus la o oarecare destindere a încordării în relațiile internaționale.

Acest lucru și-a găsit expresia în special în faptul că a fost convocată conferința șefilor guvernelor celor patru puteri. Cele două guverne și-au exprimat speranța că marile puteri vor continua eforturile pentru reglementarea problemelor litigioase pe calea tratativelor, ceea ce, fără îndoială, va contribui la stabilirea unei atmosfere de încredere reciprocă și de întărire a păcii generale.

Cele două guverne relevă cu satisfacție că relațiile de prietenie care s-au creat și colaborarea crescîndă economică și culturală dintre Republica Populară Chineză și Republica Democrată Vietnam corespund intereselor popoarelor chineze și vietnameze și constituie un factor important în menținerea și întărirea păcii în Extremul Orient.

Guvernele U.R.S.S. și Republicii Democratice Vietnam au relevat cu profundă satisfacție că baza relațiilor care s-au creat între U.R.S.S. și Republica Democrată Vietnam reprezintă sentimentele reciproce de prietenie și solidaritate care leagă popoarele sovietic și vietnamez.

Cele două guverne sînt unanime în năzuința lor de a dezvolta și întări colaborarea politică, economică și culturală dintre Uniunea Sovietică și Republica Democrată Vietnam.

În cadrul tratativelor au fost examinate problemele colaborării economice dintre U.R.S.S. și Republica Democrată Vietnam, a cărei economie națională a avut de suferit grele pagube materiale în urma războiului îndelungat.

În legătură cu aceasta, guvernul sovietic a acordat suma de 400 milioane ruble ca ajutor gratuit pentru ridicarea nivelului de viață al populației și refacerea economiei Republicii Democratice Vietnam, inclusiv pentru refacerea și construirea a 25 de întreprinderi industriale și comunale.

Guvernul U.R.S.S. va acorda ajutor Republicii Democratice Vietnam în pregătirea de specialiști vietnamezi în instituțiile de învățămînt superior și tehnic mediu din U.R.S.S., precum și ajutor în organizarea pregătirii de specialiști în instituțiile de învățămînt din Vietnam; se va acorda ajutor tehnic la organizarea lucrărilor de prospectări geologice, precum și la îndeplinirea măsurilor medico-profilactice în vederea luptei împotriva bolilor infecțioase și altelor.

Cele două guverne au ajuns la o înțelegere unanimă cu privire la necesitatea lărgirii comerțului între țările lor și au încheiat în acest scop un acord comercial.

Cele două guverne își exprimă convingerea fermă că schimbul de păreri care a avut loc va contribui, fără îndoială, la dezvoltarea continuă a relațiilor de prietenie dintre U.R.S.S. și Republica Democrată Vietnam spre binele popoarelor celor două țări și va slui interesele consolidării păcii și securității în lumea întreagă.

Moscova, 18 Iulie 1955.

Recepție în cinstea delegației guvernamentale sovietice dată de președintele Eisenhower

GENEVA 19 (Agerpres). — TASS transmite: La 18 Iulie, președintele Statelor Unite ale Americii, Dwight Eisenhower, a dat o recepție în cinstea delegației guvernamentale sovietice la conferința șefilor guvernelor celor patru puteri.

Interviu acordat de E. Faure directorilor ziarelor pariziene

GENEVA 19 (Agerpres). — Luni seara, Edgar Faure, președintele Consiliului de Miniștri al Franței, a acordat un interviu radioteleviziv directorilor ziarelor pariziene. Referindu-se la conferința șefilor guvernelor celor patru puteri, Faure a spus că subliniază că după prima zi a conferinței, „impresia sa este favorabilă” și că „ședințele se desfășoară pe baza unei încrederi rezonabile”.

Proiectul de lege constituțională cu privire la neutralitatea Austriei

VIENA 19 (Agerpres). — Agenția austriacă de presă a transmis un comunicat oficial asupra ședinței Consiliului de Miniștri ai Austriei din 19 Iulie. În comunicatul se spune:

În conformitate cu hotărîrea Consiliului național și a Consiliului federal din 7 și 8 Iunie, cancelarul federal a prezentat spre examinare Consiliului de Miniștri un proiect de lege constituțională care privește la neutralitatea Austriei. Proiectul de lege constituțională cuprinde următoarele două articole:

Articolul 1.

1. În scopul consolidării trainice și permanente a independenței externe, în scopul menținerii integrității teritorialei

Articolul 2.

1. Răspunderea îndeplinirii acestei legi constituționale federale revine guvernului federal.

Consiliul de Miniștri ai Austriei a aprobat acest proiect de lege.

Cuvîntarea rostită de președintele Ho Și Min la plecarea din Moscova

MOSCOVA 19 (Agerpres). — TASS transmite: După cum s-a mai anunțat, în seara zilei de 18 Iulie delegația guvernamentală a R. D. Vietnam, în frunte cu președintele Ho Și Min, a părăsit Moscova, plecînd spre patrie.

Pe aeroport, Ho Și Min, președintele și primul ministru al Republicii Democratice Vietnam, a rostit următoarea cuvîntare:

Dragi tovarășii și prieteni!

Delegația guvernamentală a Republicii Democratice Vietnam, care a vizitat Uniunea Sovietică, și-a îndeplinit misiunea și astăzi pleacă spre patrie.

În Uniunea Sovietică am fost primiți cordial și cu căldură, ca adevărați frați. Am fost foarte mișcați. Plecînd, mulțumim din toată inima Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, guvernului sovietic și poporului sovietic pentru sentimentele lor calde pe care și le-au manifestat față de noi și față de poporul vietnamez.

Am vizitat numeroase mărețe șantiere

Pentru relații culturale permanente intergermane

BERLIN 19 (Agerpres). — A.D.N. Luînd cuvîntul la o adunare care a avut loc la Munchen, Johannes Becher, ministrul Culturii al Republicii Democratice Germane, a subliniat necesitatea de a se întreprinde legături permanente între activități pe tărîm cultural din Germania răsăriteană și Germania occidentală.

Becher a reînnoit propunerea cu privire la editarea unui ziar literar pe întreaga Germanie la care să poată colabora scriitorii de seamă din cele două părți ale Germaniei. Johannes Becher a propus să se organizeze în comun expoziții de artă, să se lărgiască schimbul de publicații și să se organizeze turnee ale teatrelor și orchestrelor.

Lordul primar al Londrei a sosit la Moscova

MOSCOVA 19 (Agerpres). TASS Răspundînd invitației Sovietului orașeneesc Moscova de deputați ai oamenilor muncii, sir Seymour Howard, lordul primar al Londrei, a sosit la Moscova.

D. T. Șepilov invitat în Egipt

MOSCOVA 19 (Agerpres). — TASS La 18 Iulie, la invitația guvernului egiptean, D. T. Șepilov, redactorul șef al ziarului „Pravda”, a părăsit Moscova plecînd pe calea aerului la Cairo pentru a participa la sărbătorirea „Zilei elberării”.

Puternica grevă a muncitorilor agricoli și dijmașilor italieni

ROMA 19 (Agerpres). — TASS La 18 Iulie în întreaga Italie a început greva muncitorilor agricoli și dijmașilor, a căror luptă este sprijinită de micii producători de pămînt și arendași. Această mișcare țărănească, care cuprinde 8 milioane oameni, a început la apelul organizației progresiste „Uniunea națională a țărănilor”, al sindicatelor muncitorilor

agricoli și dijmașilor, care fac parte din Confederația Generală a Muncii din Italia. În cadrul unor mari mitinguri și demonstrații țărăniști cer, printre altele, aplicarea reformei agrare, revizuirea contractelor cu privire la folosirea pămîntului, aplicarea legii cu privire la acordarea indemnizațiilor de șomaj pentru muncitorii agricoli etc.

Votul parlamentului italian pe marginea programului noului guvern

ROMA 19 (Agerpres). — TASS La 18 Iulie au luat sfîrșit în Camera deputaților dezbaterile pe marginea programului guvernului Segni.

Președintele Consiliului de Miniștri al Italiei a rostit o cuvîntare în care a răspuns vorbitorilor care au luat cuvîntul la dezbateri. El a declarat printre altele că guvernul său „reia formula politică a guvernului Scelba”.

Occupîndu-se de situația internațională, Segni a declarat, printre altele, că situația care s-a creat la granițele de nord și răsărit ale Italiei, în legătură cu încheierea Tratatului de stat cu Austria, ar putea face necesară transferarea în Italia de nord a trupelor americane care se află în prezent în Austria.

După ce au luat cuvîntul numeroși vorbitori pentru a-și motiva votul, a avut loc votarea. Pentru rezoluția de încredere în guvern au votat 293 de deputați, 265 de deputați au votat contra, iar 12 s-au abținut.

Evenimentele din Maroc

CASABLANCA 19 (Agerpres). — La Casablanca, teatrul singeroselor incidente care au început la 14 Iulie și au continuat în zilele următoare, situația se menține la feje de încordată. În oraș au loc lupte de stradă. Populația marocană este atacată de autoritățile franceze cu

mal mult încrederea și forțele poporului vietnamez și contribuie de asemenea la îndeplinirea uriașelor sarcini ce ne stau în față, în opera de restabilire cît mai grabnică a economiei naționale, în scopul îmbunătățirii nivelului de trai al poporului și sporirii forțelor lui.

Sîntem ferm convingiți că, începînd de astăzi, colaborarea dintre popoarele vietnamez și sovietic se va întări și mai mult, iar prietenia de nezdruccinat dintre noi va fi din ce în ce mai puternică.

Ne exprimăm încăodată din tot sufletul recunoștința față de Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, față de guvernul sovietic și de poporul sovietic, pentru sentimentele sincere pe care și le-au manifestat față de delegația noastră.

Trăscă prietenia de nezdruccinat dintre popoarele vietnamez și sovietic!

Trăscă Partidul Comunist al Uniunii Sovietice!

Trăscă Uniunea Sovietică — bastion al păcii în întreaga lume!

Trăscă pacea în întreaga lume!

Deschiderea expoziției „Aspecte din Republica Cehoslovacă”

Marți la amiază, cu prilejul inaugurării noilor Galerii de Artă din bd. G-ral Magheru nr. 20, a avut loc deschiderea Expoziției pictorului Paul Atanasiu, laureat al Premiului de stat, intitulată: „Aspecte din Republica Cehoslovacă”. Expoziția este organizată de Fondul plastic din R.P.R. și Institutul român pentru relațiile culturale cu străinătatea.

Expoziția cuprinde peste 40 de lucrări de pictură și grafică ale pictorului Paul Atanasiu. Aceste lucrări au fost executate în timpul călătoriei de șase săptămîni pe care pictorul român a făcut-o, în primăvara acestui an, în R. Cehoslovacă.

În expoziție mai figurează de asemenea și schițe mai vechi cu aspecte din Cehoslovacia, din anul 1945.

La deschidere au asistat reprezentanții ai Ministerului Culturii, ai Institutului român pentru relațiile culturale cu străinătatea, ai Uniunii artiștilor plastici din R.P.R., artiști plastici, critici de artă, oameni de cultură.

Au fost de față J. Sedivy, ambasadorul R. Cehoslovace în R.P.R., și membri ai ambasadei.

În cuvîntul de deschidere, pictorul Anastase Anastasiu, secretar al Uniunii artiștilor plastici, a subliniat contribuția adusă de pictorul Paul Atanasiu prin prezenta expoziție la cunoașterea vieții și oamenilor din R. Cehoslovacă.

(Agerpres)

INFORMAȚII

Joi 21 Iulie a.c., orele 13, în sala de festivități a Palatului de Justiție, va conferența tov. C. Paracchivescu-Băileanu despre „Adunarea Mondială a Păcii de la Helsinki”.

Marți după-amiază, Orchestra de muzică populară a orașului Budapesta, dirijată de Kozák Gábor József, care ne vizitează țara la invitația Institutului român pentru relațiile culturale cu străinătatea, a prezentat în sala „Progresul” din orașul Ploiești un concert de muzică populară maghiară, seculară și românească.

Astăzi începe la Sibiu întîlnirea internațională de pentation modern dintre echipele selecționate ale R.P.R. și R. Cehoslovace.

Echipa campioană de fotbal a Austriei pe anul acesta, First Vienna, își încheie astăzi turneul întreprins în țara noastră, întîlnind pe stadionul Republicii o selecționată a categoriei A.

(Agerpres)

Aviatori ciankașiști au trecut în R. P. Chineză

FUTZIAN 19 (Agerpres). — China nouă În noaptea de 14 Iulie, trei aviatori ciankașiști de pe insula Quemoy au trecut în China continentală, folosind în acest scop câteva rezervoare goale de benzină.

Cei trei aviatori ciankașiști sînt sergentul Cui Van-lu, caporalul Chisa Kan-li și soldatul Li San-și. Ei făceau parte din unitățile armatei a 8-a gominandiste staționate pe insula Quemoy.

(Agerpres)

P E S C U R T

La 18 Iulie, a plecat din Moscova spre Elveția o delegație a Academiei de Științe a U.R.S.S., condusă de Nesmeianov, președintele Academiei, care va lua parte la cel de al 14-lea Congres Internațional pentru problemele chimiei teoretice și aplicate.

La șantierul de construcții navale din portul francez La Sète a avut loc ceremonie solemnă consacrată începerii construcției unui cargobot cu un deplasament de 5.000 tone destinat U.R.S.S.

Mareașalul Mukerđji, șeful statului major al forțelor militare aeriene ale Indiei, reîntors la Delhi din călătoria făcută în U.R.S.S., a declarat corespondenților de presă că rușii n-au făcut un secret din noile tipuri de avioane, că el a permis delegației indiene să ia cunoștință de toate noile tipuri de avioane, inclusiv avioanele de vînoaie care reacție și avioanele de transport cu reacție. Mukerđji a declarat că recenta paradă aeriană de la Moscova a constituit o demonstrație minunată a aviației sovietice.

La 15 Iulie alți 820 de vietnamezi evacuați cu forța în sud au sosit în R. D. Vietnam. Ei au fost salutați cu căldură de autoritățile locale și de populația din portul Cuahel, care se vor îngriji de soarta celor repatriați.

Vietnamezii evacuați cu forța au arătat că în timpul călătoriei au fost maltratați. Soldații din Vietnamul de sud le-au furat toate bunurile.

ERATĂ

În comunicatul comun al guvernelor R. P. Chineză și R. D. Vietnam apărut în ziarul din 9 Iulie a.c., în paragraful referitor la ajutorul acordat de guvernul R. P. Chineză poporului vietnamez se citește: 800.000.000 yuani.

SPECTACOLELE DE AZI

TEATRUL: Teatrul Evreesc de Stat (Grădina din str. Mircea Vodă nr. 5): Stele răscolitoare: Ansamblul de Estradă al R.P.R. (sala din Calea Victoriei nr. 174): Ce cuvîntul; Grădina Boema: Visul se împlinesc.

CINEMATOGRAFIE: Patra, București, Grădina Progresul, Tineretului: Inamicii public nr. 1; Republica, Infrățirea între popoare, I. C. Frimu, Al. Sahina: Aventurile d-lui Plekwick; Magheru: Hamlet; Lumina: Prietenul meu Fabian; Filimon Sîrbu, Elena Pavel, Vasile Roșu, Făcără, T. Vladimirescu: Dubla Lolie: Maxim Gorki: „Si ille face sport. Acvariu. Bun venit... Eliza, Mică reprezentare; Timpu: Notă Actualitatea în Imagini, Noțiunile zilei; Sosită la Moscova a primul ministru al Republicii India, Jawaharlal Nehru, Campionatul european de patină artistică, Dojana cu linie; Victori: Încercarea fidelității; Gh. Doja: Dol pretin; Al. Popov: Vîntulul de mare; Cultural: Constiințe; 8 Martie: Magdalenă Inșingrăsi; Umirea: Cronicile Mîșca; C. David: Polec primelidoase; Arta: Fotoclipe; Muma; 1 Mai: O străutare înaltă; Mîșca: Astăzi seară se va termina turlă; Mîșca: Mîșca din Malo-Grosso; 23 August: A lost odia un împărat; Donca Sina: Mîșca; Ille Pîșca; Ille pîșca în mîșca; Popul; M. Emilescu: Îmbulzirea de țigri; Volga: Cei 13; 8 Mai: Fîșca pîșca; Libertății: Capete de elini; N. Bălescu: Fantan la Tulpe; Gh. Cosbuc: Ordini; Anna: Olga Banet; Boal din Kilm; Aurel Vîșcu: Neamul Jurbinilor; Boleslaw Bierut: Cel trei mîșcașari.